

รายงานการวิจัย

การพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือจากเย็บโดยใช้เทคนิคควิลท์
Product development of Ko-yo hand woven bag using quilt technique

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2557

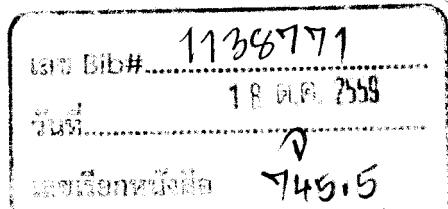
ชื่องานวิจัย การพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคคิวลิท์
 ผู้วิจัย นางสาวศศิริ วิเศษนรุ
 คณะ ศิลปกรรมศาสตร์
 ปี 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคคิวลิท์ ศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคคิวลิท์ และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอเกาหลีให้กับกลุ่มผู้ร่วมที่ปรึกษา ดำเนินการอย่างเชิงรุก จังหวัดสงขลา

ขั้นตอนดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนแรก คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่สอง คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการออกแบบ เป็นการกำหนดแนวคิดและขอบเขตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ขั้นตอนที่สาม คือ การออกแบบ โดยร่างแบบตามแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกแบบและพัฒนากระเบ้าผ้าทอเกาหลีที่มีความทันสมัย สวยงาม และมีเอกลักษณ์ ซึ่งเริ่มจากการออกแบบลายก่อนแล้วจึงออกแบบร่างผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีให้กับกลุ่มผู้ร่วมที่ปรึกษา จำนวน 10 แบบ ขั้นตอนที่สี่ คือ การคัดเลือกแบบ นำแบบร่างผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีให้กับกลุ่มผู้ร่วมที่ปรึกษา จำนวน 3 แบบ ขั้นตอนที่ห้า คือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และขั้นตอนสุดท้าย คือ การประเมินผล โดยนำผลิตภัณฑ์ทั้งหมด จำนวน 3 รูปแบบ มาศึกษาความพึงพอใจจากสมาชิกกลุ่มผู้ร่วมที่ปรึกษา จำนวน 5 คน และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคคิวลิท์ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคคิวลิท์ รูปแบบที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.47 กล่าวคือ ด้านรูปทรง มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี มีความคงทนแข็งแรง ด้านประโยชน์ใช้สอย มีความสะอาดในการหยอดหรือใส่สิ่งของ และด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีความเป็นไปได้ในการผลิตจริง และสมาชิกกลุ่มผู้ร่วมที่ปรึกษา ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคคิวลิท์ รูปแบบที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 กล่าวคือ ด้านรูปทรง มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี มีความประณีตสวยงาม ด้านประโยชน์ใช้สอย มีความสะอาดในการหยอดหรือใส่สิ่งของ ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้ ใส่สิ่งของได้ปริมาณมาก และด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีความเป็นไปได้ในการผลิตจริง และมีความเหมาะสมกับสนับสนุนของกลุ่มศรีวิชัย ทำงาน

Research Title	Product development of Ko-yo hand woven bag using quilt technique
Researcher	Miss Sasithorn Wisapan
Faculty	Faculty of Fine and Applied Arts
Year	2557

Abstract

The objective of the research is for develop product of Ko-yo hand woven bag by using quilt Technique, As the research it is satisfied which use this way to develop the product for the group of fabric weaving in Ko-yo , Ampor Mueng ,Songkha

First of all we research from basic then the second we analysis the detail for design. Thirdly, we will design following from theory of development with high technology and modern to create how different with other product , which we have to start from design draft idea what we want before production processing ,the design be the products from 10 types. The Forth step, we choose the design 3 types as what we want. The Fifth we develop the product and the last is analysis all of the information from 3 types to research and study how they satisfied products from 5 Volunteer people and other 100 people which interested our product. The measurement tool that we used in this time is close interview and asks to consumers directly to calculate which is finding from MEAN and Standard Deviation.

From the result we found that most of consumer's satisfied product of Ko-yo hand woven bag by using quilt Technique in the 3 Types which is highest satisfaction. The first has mean at 4.47 which is the Shape of image and still has a great value for product of Ko-yo hand woven bag, it also has a good quality and easy to use for any convenience customer need or want. For the target market is possible to produce and sell in the real market which everyone is satisfied in the product (Type 1).

Overall, the first has mean at 4.28 that is Shape of image still the same as we said before and the beauty of design and other which is very convenience for using in life style so they are going to produce for women who love this style.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเก้ายอดโดยใช้เทคนิคควิลท์ สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากสมาชิกกลุ่มผ้าห่อร่มไทร ตำบลเกาเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำงานวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ แนวคิด และข้อสังเกตอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรการออกแบบทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำในการทำวิจัย และขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่และเพื่อน ๆ ทุกคน ที่เคยให้กำลังใจช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ทำงานวิจัย ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้

นางสาวศศิธร วิศพันธุ์

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

มิถุนายน 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.....	4
ขอบเขตของโครงการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การออกแบบผลิตภัณฑ์.....	7
งานควิลท์.....	20
ผ้าหอเกาะยอ.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	34
ขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	54
ผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าหอเกาะโดยใช้เทคนิคควิลท์.....	59
ผลการศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ผ้าหอเกาะโดยใช้เทคนิคควิลท์.....	62

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
สรุปผล.....	74
อภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	83
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	93

สารบัญตาราง

	หน้า
1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้บริโภค.....	62
2 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อ geleayโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 1.....	63
3 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อ geleayโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 2.....	64
4 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อ geleayโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 3.....	65
5 การจัดลำดับความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อ geleayโดยใช้เทคนิคควิลท์.....	66
6 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสมาชิกกลุ่มร่มไม้ร่มไทร.....	67
7 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อ geleayโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 1.....	68
8 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อ geleayโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 2.....	69
9 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อ geleayโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 3.....	70
10 การจัดลำดับความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อ geleayโดยใช้เทคนิคควิลท์.....	71

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 ลักษณะของเด็นต่าง ๆ	15
2.2 รูปร่างของวัตถุที่เกิดจากลายเส้น.....	15
2.3 รูปทรงของวัตถุ.....	14
3.1 แบบร่าง漉漉ลายกระเปา.....	36
3.2 แบบร่าง漉漉ลายกระเปาที่คัดเลือก.....	36
3.3 แบบร่างกระเปา จำนวน 10 แบบ.....	37
3.4 ลงพื้นที่เพื่อคัดเลือกแบบร่างผลิตภัณฑ์.....	38
3.5 แบบร่างกระเปาที่กลุ่มผ้าห่อร่มไทรคัดเลือก.....	38
3.6 แบบร่างผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าหอเกาะยอ รูปแบบที่ 1.....	39
3.7 แบบร่างผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าหอเกาะยอ รูปแบบที่ 2.....	40
3.8 แบบร่างผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าหอเกาะยอ รูปแบบที่ 3.....	41
3.9 ผ้าหอเกาะยอ.....	42
3.10 ผ้าซับใน.....	42
3.11 ไยโพลีเอสเตอร์อัดแผ่น ขนาด 250 กรัม.....	43
3.12 ผ้ากาว.....	43
3.13 แผ่น PE รองกัน.....	44
3.14 หนัง.....	44
3.15 สายยาง.....	44
3.16 เส้นชิปและหัวชิป.....	45
3.17 ปุ่มกัน.....	45
3.18 ห่วงคล้อง.....	45
3.19 หมุดย้ำ.....	46
3.20 กระดุมแม่เหล็ก.....	46
3.21 ผ้ารูปสามเหลี่ยมที่นำมาเรียงต่อกันตาม漉漉ลายที่ออกแบบ.....	47
3.22 漉漉ลายที่ออกแบบไว้.....	47
3.23 ผ้ารูปสามเหลี่ยมที่เย็บต่อกันเป็น漉漉ลาย.....	47
3.24 แผ่นตกแต่งที่เย็บเสร็จแล้ว.....	48

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพประกอบ	
3.25 การประกลับกับส่วนอื่น ๆ.....	48
3.26 การประกลับกระเบากับชั้นใน.....	49
3.27 กระเบ้าผ้าห่อเกาะยอดี่เรือสมบูรณ์.....	49
3.28 ลงพื้นที่เพื่อให้สมาชิกประเมินผลิตภัณฑ์ต้นแบบ.....	50
3.29 มอบผลิตภัณฑ์ต้นแบบให้กับกลุ่มเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อ.....	51
4.1 ผ้าหอยกดอก.....	55
4.2 กระเบ้าสุภาพสตรี.....	56
4.3 กระเบ้าօเนกประสงค์แบบต่าง ๆ	56
4.4 สมุดบันทึกแบบต่าง ๆ	56
4.5 กล่องօเนกประสงค์.....	57
4.6 กล่องใส่นามบัตร.....	57
4.7 กล่องทิชชู.....	57
4.8 ที่ใส่ดินสอ.....	58
4.9 ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อเกาะยอดี่ใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 1.....	60
4.10 ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อเกาะยอดี่ใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 2.....	61
4.11 ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อเกาะยอดี่ใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 3.....	61

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ผ้าหอ Kearayao เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ของตำบล Kearayao ซึ่งสืบสานภูมิปัญญามาแต่บรรพบุรุษ เป็นผ้าพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสงขลา มีความประณีตและสีสันที่สวยงาม โดยมีการทอยกอดอกที่มีลวดลายอ่อนนุ่ม ถือเป็นสัญลักษณ์ทัตถธรรมพื้นบ้านของภาคใต้และยังเป็นสุดยอดผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ปี 2549

การหอผ้า Kearayao ในระยะเริ่มแรกใช้ก็หอเป็นกีมือ และใช้เครื่องมือแบบที่คนได้เรียกว่า “ตรน” แทนกระสวาย ใช้ฝ่ายจากต้นฝ่ายที่ปลูกกันเอง ย้อมผ้าเอง โดยใช้สีที่ได้จากการดึงชาติดตามแบบพื้นบ้าน ลวดลายที่หอได้สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ และเมื่อปี พ.ศ. 2375 ชาวบ้าน Kearayao ได้นำผ้า Kearayao ขึ้นถวายพระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงได้รับพระราชทานชื่อใหม่ว่า “ลายราชวัตร” แปลว่า “กิจวัตรหรือการกระทำ” ผลิตภัณฑ์ผ้าหอ Kearayao มีการสั่งสอน สืบทอดต่อ กันภายในครัวเรือนเรื่อยมา เป็นเวลาหลายร้อยปี ในอดีตผ้าหอ Kearayao ชาวบ้านจะหอใช้เอง หรือแลกเปลี่ยนซื้อขายกันเฉพาะในท้องถิ่นสงขลา กระทั่งปี พ.ศ. 2516 สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สาขาจังหวัดสงขลา โดยคุณหญิงชื่นจิตต์ สุขุม นายกสมาคมได้เข้ามาส่งเสริมพัฒนาการหอผ้าของชาว Kearayao และได้เส้นใยสังเคราะห์มาทัดแทนฝ่าย สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถทรงสนับสนุนผ้าหอ Kearayao ทรงฉลองพระองค์ด้วยผ้าหอ Kearayao ในบางโอกาส จึงทำให้ประชาชนโดยทั่วไปได้หันมาสนใจผ้า Kearayao อีกครั้งหนึ่งของจังหวัดสงขลา (ศูนย์นวัตกรรมการอุดมแบบ. 2556 : ออนไลน์)

ย曼นา สินธุรัตน์ ประธานวิสาหกิจชุมชนกลุ่มร่มไฟร ตัวแทนผู้ประกอบการจังหวัดสงขลา กล่าวว่า สิ่งที่หอในจังหวัดสงขลามีกลุ่มหอผ้าอยู่หลายอำเภอ แต่ที่มีชื่อเสียงมากส่วนใหญ่อยู่ ต. Kearayao อ. เมือง จ. สงขลา ซึ่งมีลวดลายประณีตสวยงามเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีมานานจากรุ่นสู่รุ่น ถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาว Kearayao ห้องน้ำกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต่าง ๆ ส่วนใหญ่เกิดจากการรวมตัวของชาวบ้านเพื่อนบ้านรักและหอผ้าหอ Kearayao โดยเส้นด้ายที่นำมาใช้หอผ้า Kearayao มี 3 ชนิด คือ ฝ้าย ไหมแท้ ไหมเทียม จุดเด่นของผ้าหอ Kearayao คือ ลาย

ผ้า (ymna สินธุรัตน์. 2556 : ออนไลน์) สำหรับตลาดที่ส่งออกจำหน่าย นอกจากรากฐานเจ้าของในท้องถิ่นที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาจับจ่ายเป็นประจำทุกวันแล้ว ยังส่งออกสู่ต่างประเทศ ออาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ หรือไม่ก็ออกจำหน่ายในงานเทศกาลต่าง ๆ ที่ได้รับเชิญให้ไปร่วมงาน ผลิตภัณฑ์ออกหนีจากทำเป็นผ้าห่อผืนแล้ว ยังมีการพัฒนารูปแบบขึ้นเป็นเสื้อทรงสำเร็จรูปทั้งบุรุษและสตรี (ศูนย์นวัตกรรมการออกแบบ. 2556 : ออนไลน์)

ผ้าห่อ Kearay ยังเป็นผ้าที่มีประวัติยาวนานและเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะตลาดสีสันที่มีความสวยงามที่เกิดจากความประณีตในการทอ จากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจขั้นต้นพบว่าในส่วนของการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าห่อ Kearay นั้น มีกลุ่มร่มไทรเพียงกลุ่มเดียวที่มีการนำผ้าห่อ Kearay มาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น กระเบ้า สมุดบันทึก กล่องนามบัตร กล่องกระดาษทิชชู เป็นต้น ซึ่งymna สินธุรัตน์ กล่าวว่า กลุ่มร่มไทรนอกจากจะห่อผ้าเป็นผืนแล้วยังมีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ และมีแนวคิดที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ความหลากหลายและมีเอกลักษณ์แตกต่างจากที่มีอยู่ทั่วไป (ymna สินธุรัตน์. 2556. สัมภาษณ์) จากการศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์จากกลุ่มร่มไทรในขั้นต้น พบว่ามีกระเบ้าสตรีจากผ้าห่อ Kearay ที่น่าสนใจ แต่รูปแบบก็เหมือนห้องตลาดทั่วไป นงนุช สินธุรัตน์ สมาชิกกลุ่มให้ข้อมูลว่ากระเบ้าสตรีทางกลุ่มนี้ได้ออกแบบเอง เพียงแต่ห้าแบบมาแล้วผลิตตามแบบที่มีอยู่ (นงนุช สินธุรัตน์. 2556 : สัมภาษณ์)

ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดที่จะพัฒนาระเบ้าผ้าห่อ Kearay รูปแบบใหม่ที่สวยงาม น่าสนใจ และทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ดังที่สุทธินิย พูดก้า ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ กล่าวว่า สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอได้ดำเนินโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องแต่งกายมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ สงขลา ยะลา ปัตตานี สตูล และนราธิวาส โดยวางแผนกลยุทธ์สำคัญคือ การออกแบบที่ทันสมัย : สวย , การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มคุณภาพสิ่งทอ : ดี และการสร้างมาตรฐานที่ยอมรับได้ระดับสากล : มีคุณภาพ โดยพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมสิ่งทอจากต้นน้ำสู่ปลายน้ำ สร้างองค์ความรู้ ทั้งด้านการออกแบบพัฒนาวัสดุดิบผลิตภัณฑ์ครอบคลุมถึงบรรจุภัณฑ์รวมถึงการขยายช่องทางและโอกาสทางการตลาด ก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรแก่ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน สามารถพัฒนาทักษะสร้างงาน สร้างอาชีพด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มจากนวัตกรรมสิ่งทอ ผ่านการออกแบบและถ่ายทอดความรู้ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบใหม่ ๆ หลากหลายพร้อมออกสู่ตลาด AEC และตลาดสากล (สุทธินิย พูดก้า . 2556 : ออนไลน์) ซึ่งในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จะเปลี่ยนผ้าห่อ Kearay ให้มีรูปแบบใหม่ที่สวยงาม ทันสมัย และมีเอกลักษณ์นั้น นอกจากจะใช้ผ้าห่อ Kearay ที่มีลวดลาย สีสัน สวยงามเป็นเอกลักษณ์อยู่แล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจ

เทคนิคการตัดเย็บที่ใช้เอกลักษณ์เฉพาะอย่างงานควิลท์ (Quilt) ซึ่งมีลักษณะการตัดเย็บที่แตกต่างจากการตัดเย็บทั่วไป คือ เป็นการนำผ้ามาเย็บต่อกัน ให้เกิดเป็นลวดลายตามที่ต้องการ และมีการประดับ ซึ่งใช้วิธีตัดผ้าเป็นลวดลายแล้วสอยติดลงบนผ้าที่ต้องการตกแต่งสมส่วนกันเป็นงานควิลท์

ศิลปะการต่อผ้า หรืองานควิลท์ (Quilt) เป็นศิลปะการตัดเย็บที่มีเอกลักษณ์เฉพาะหลักการของควิลท์ คือ ต้องมี 3 ชั้น ติดกันเสมอ ชั้นแรก คือ Decorative top เป็นชั้นที่ออกแบบให้มีสีสันและลวดลาย ชั้นที่สอง คือ Padding มาจากเส้นใย ทำเป็นแผ่นเพื่อให้ความอบอุ่น ชั้นที่สาม คือ Backing คือ ชั้นที่ประกอบปิดทับด้านหลัง การทำควิลท์ (Quilt) ต้องมีส่วนประกอบด้วยแพทช์เวิร์ค (Patchwork) เป็นการนำผ้ามาเย็บต่อกัน และแอปปิลิเคช์ (Applique) คือ การประดับ จะนำส่วนต่าง ๆ เหล่านี้มาร่วมกันเป็นงานทำควิลท์ ซึ่งในปัจจุบันงานควิลท์มีแบ่งออกเป็น 2 โซน คือ โซนยุโรป-อเมริกา จะเป็นโทนสีทึม ๆ และโซนญี่ปุ่นจะเป็นสีสันสดใส (พิเชฐ พุฒาล. 2550: 83; ยังอิงจาก อธิรัตน์ พลีก) งานควิลท์มีการสืบทอดกันมานานตั้งแต่ยุคก่อนคริสต์กาล โดยการสืบทอดหลักฐานจากภาพเขียนของฟาร์โห์อียิปต์ที่สวยงามเป็นแบบงานควิลท์ และพบพรหมควิลท์ในถ้ำของชาวองค์โกรดีเย็น สันนิษฐานว่าสมัยโบราณมีการใช้งานควิลท์ในยามสงบรวม เพื่อเป็นเกราะป้องกันร่างกายและความหนาวเย็น ทั้งนี้งานควิลท์ได้ถูกส่งผ่านมาทุกยุคความเจริญของอารยธรรม โดยผู้อพยพและนักเดินทาง ที่พกพาผ้าฝ้ายควิลท์ไปตามกองการหวาน จนทำให้ควิลท์มีการแพร่หลายไปทั่วโลก

ปัจจุบันในประเทศไทยมีการนำศิลปะการต่อผ้ามาประยุกต์ใช้หลากหลายรูปแบบและมีการสร้างสรรค์ ชั้นงานเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ มากขึ้น เช่น เครื่องนอน ผ้าปูโต๊ะ เสื้อผ้า กระเบื้อง เป็นต้น และได้เห็นถึงความสำคัญของศิลปะผ้าควิลท์จนเกิดเป็นเทศกาลผ้าควิลท์ในปี 2553 ชั้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทยใต้ชื่อว่า “ไทยแลนด์ ควิลท์ เฟสติวัล” ศิริวรรณ วิลาศศักดิานนท์ กล่าวว่า การทำงานควิลท์ในเมืองไทยกำลังได้รับความนิยม เพราะเป็นงานอดิเรกที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และสามารถทำเป็นอาชีพสร้างรายได้อีกด้วย ในอนาคตงานประเภทนี้จะกลายเป็นที่รู้จักและมีแนวโน้มการเติบโตของตลาดที่กว้างขึ้น (ศิริวรรณ วิลาศศักดิานนท์. 2553 : ออนไลน์)

ศิลปะผ้าควิลท์ถือเป็นงานศิลปะแขนงหนึ่งที่สามารถนำมาต่อยอดโดยออกแบบและผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายรูปแบบชั้นอยู่กับการนำไปประยุกต์ให้เกิดความเหมาะสม จากเอกลักษณ์ที่โดดเด่นด้วยกรรมวิธี การตัดเย็บ ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเป้าผ้าทอเบาะยอรูปแบบใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์ สวยงาม และทันสมัย เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้กับกลุ่มผู้ผลิต มีรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่

แตกต่าง แต่ยังคงคุณค่าเอกลักษณ์ของผ้าทอเกาหลีอยู่ เกิดมูลค่าและความงามรวมไปถึงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ขึ้นอันจะนำไปสู่กระบวนการออกแบบแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น และการอนุรักษ์ ภูมิปัญญาไทยอย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 2.1 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์
- 2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์
- 2.3 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอเกาหลีให้กับกลุ่มรุ่มใหม่

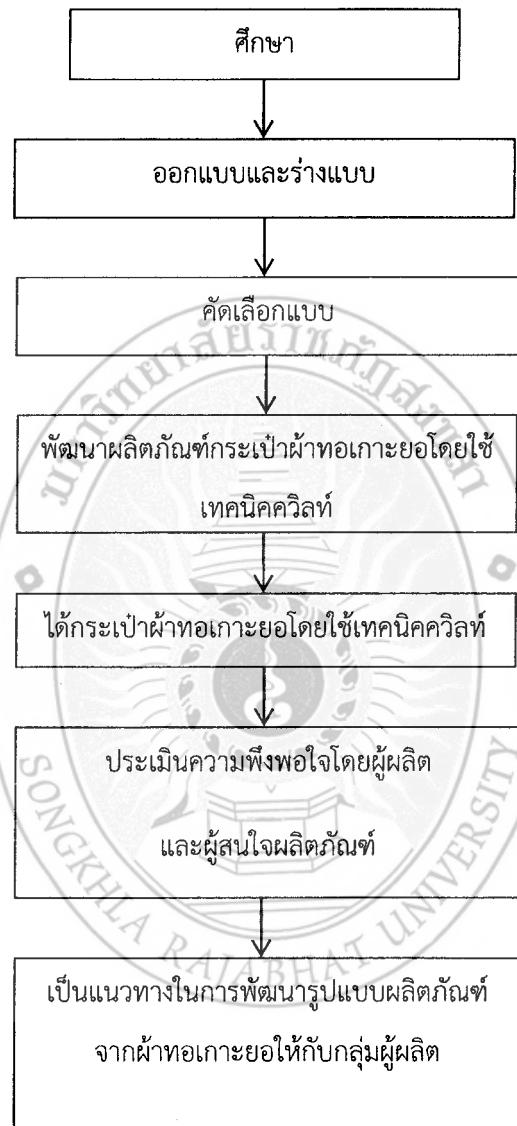
3. ขอบเขตของโครงการวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Area) โดยเลือกศึกษาจากกลุ่มผู้ผลิต คือ กลุ่มรุ่มใหม่ ที่ตั้งเลขที่ 53/1 หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร ตำบลเกะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวที่มีการนำผ้าทอเกาหลีมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น กระโปรง สมุดโน๊ต กล่องนามบัตร กล่องกระดาษทิชชู เป็นต้น ซึ่งมีแนวคิดที่ต้องการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าทอให้เป็นเอกลักษณ์

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้ผลิตกลุ่มรุ่นใหม่ จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 2 ผู้สนใจผลิตภัณฑ์ จำนวน 100 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

4. กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลิตภัณฑ์gradeเป้า หมายถึง ผลิตภัณฑ์gradeเป้าจากผ้าหอ geleayothที่ออกแบบพัฒนาขึ้นมาโดยใช้เทคนิคคุวิล์ท
2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ หมายถึง กระบวนการค้นคว้า การออกแบบ การแก้ไขและปรับปรุง เพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์จากผ้าหอ geleayothที่สวยงาม น่าสนใจ และทันสมัย
3. ผ้าหอ geleayoth หมายถึง ผ้าหอพื้นเมืองที่มีเชือเสียงของจังหวัดสงขลา มีลวดลายประณีตสวยงาม เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีมานานจากรุ่นสู่รุ่น ถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาว geleayoth โดยเส้นด้ายที่นำมาใช้หอ geleayothมี 3 ชนิด คือ ผ้าย ใหมแท้ ใหมเทียม จุดเด่นของผ้าหอ geleayoth คือ ลายผ้า และในโครงการวิจัยในครั้งนี้ผ้าหอ geleayoth คือ ผ้าหอยก朵อกกลุ่มร่มไทร
4. คุวิล์ท หมายถึง ศิลปะการต่อผ้าหลักการของคุวิล์ทคือต้องมี 3 ชิ้น ติดกันเสมอ ชิ้นแรก คือ แผ่นตกแต่ง เป็นส่วนที่ได้รับการออกแบบให้มีสีสรรและลวดลายสวยงาม ชิ้นที่สอง คือ ทำเป็นแผ่นเพื่อให้ความอบอุ่น อยู่ส่วนกลาง ชิ้นที่สาม คือ แผ่นรองหลัง คือ ชิ้นที่ประกอบปิดทับด้านหลัง และนำหั้ง 3 ส่วนงานนี้มาเย็บรวมกัน ตรึงด้วยด้ายเป็นลวดลายสวยงาม และเพื่อให้มีความคงทนของชิ้นงาน

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1 ได้ผลิตภัณฑ์gradeเป้าผ้าหอ geleayothโดยใช้เทคนิคคุวิล์ท
- 6.2 ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์gradeเป้าผ้าหอ geleayothโดยใช้เทคนิคคุวิล์ท
- 6.3 เป็นแนวทางในการการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าหอ geleayothสำหรับกลุ่มร่มไทร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การออกแบบผลิตภัณฑ์
2. ผ้าทอเกาหลี
3. งานคุวิลท์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การออกแบบผลิตภัณฑ์

1.1 ความหมายของการออกแบบผลิตภัณฑ์

วิรุณ ตั้งเจริญ กล่าวว่า การออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design) คือ การออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ เพื่อนำมาใช้สอยในชีวิตประจำวัน โดยเน้นการผลิตจำนวนมาก ในรูปแบบสินค้าเพื่อให้ผ่านไปยังผู้ซื้อหรือ ผู้บริโภค (Consumer) ใน枉กว้างโดยที่รูปแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์จะเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งผู้บริโภคให้ เกิดความกระหายที่จะจ่ายเงินซื้อผลิตภัณฑ์นั้น (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2539 : 111)

ส่วน อีระขัย สุขสด ให้ความหมายของคำว่า “ออกแบบผลิตภัณฑ์” จะมีอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนของการ สร้างสรรค์สิ่งใหม่กับส่วนการปรับปรุงหรือพัฒนาจากของเดิม การที่ได้มารังสรรค์ของผลิตภัณฑ์ในส่วนหนึ่งก็ จะได้แนวความคิดจากแบบเดิม นำมาพัฒนาให้เข้ากับบทบาทของสังคมยุคใหม่ และค่านิยมในการดำรงชีวิตของ มนุษย์ (อีระขัย สุขสด. 2544 : 77)

จากการวิจัยพบว่า กระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์ หมายถึง การออกแบบ สิ่งของเครื่องใช้ โดยการสร้างสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมา โดยการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือพัฒนาจากผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ แล้วเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ออกแบบหรือนักออกแบบ คือ ต้องพยายามค้นคว้าสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เรียนรู้ และฝึกฝนทั้งทางด้านวิทยาการก้าวหน้าต่าง ๆ กรรมวิธีการผลิต

การเลือกใช้สุด และหลักการในการออกแบบ โดยมีความสามารถเข้าใจ การวิเคราะห์ปัญหา การคิดออกแบบ สร้างสรรค์แก้ไขปรับปรุงผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการของมนุษย์มากที่สุด

วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์ที่ดีนั้นต้องมีความแปลกใหม่ (Innovative) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ซ้ำจากมีการนำเสนอความแปลกใหม่ ในด้านต่าง ๆ เช่น ประโยชน์ใช้สอยที่ต่างจากเดิม รูปแบบใหม่ วัสดุใหม่ หรืออื่นๆ ที่เหมาะสมกับสภาพความต้องการของผู้บริโภคในตลาดนั้น ต้องมีที่มา (Story) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีประวัติ มีที่มาหรือเล่าเรื่องได้ไม่ว่าจะเป็นต้นกำเนิด ความคิดรวบยอดของการออกแบบให้ผู้บริโภคทราบ เรื่องราวเหล่านี้ได้ เช่น นาฬิกาของประเทศไทยและแลนด์ กล่าวถึงต้นกำเนิดมาจากการงานช่างฝีมือในหมู่บ้านที่เก่าแก่หมู่บ้านหนึ่งที่มีการสืบทอดกันต่อๆ จนถึงปัจจุบัน เป็นต้น ต้องมีระยะเวลาเหมาะสม (Timing) การนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดนั้นเหมาะสมตามฤดูกาล หรือตามความจำเป็น หรือเหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภคในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เช่น ผลิตภัณฑ์เสื้อกันฝนหรือร่ม ก็ควรจะออกสู่ตลาดช่วงฤดูฝน ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าชุดนักเรียนก็ควรออกสู่ตลาดช่วงฤดูกาลก่อนเปิดภาคเรียน เป็นต้น ต้องมีราคากลาง (Price) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีราคาขายเหมาะสมกับกำลังซื้อของผู้บริโภคในตลาดนั้น โดยอาศัยการศึกษาวิจัยกลุ่มผู้บริโภคให้ได้ข้อมูลก่อนทำการออกแบบและผลิต ต้องมีข้อมูลข่าวสาร (Information) ข้อมูลข่าวสารของตัวผลิตภัณฑ์ควรจะสื่อให้ผู้บริโภคได้ทราบและเข้าใจอย่างถูกต้องในด้านประโยชน์และวิธีการใช้งาน เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กรและผลิตภัณฑ์ ต้องเป็นที่ยอมรับ (Regional Acceptance) ผลิตภัณฑ์นั้นจะต้องเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือกลุ่มสังคมเป้าหมาย ไม่เป็นสิ่งที่ทำให้เสื่อมเสียหรือขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม หรือศาสนา และมีอายุการใช้งาน (Life Cycle) ผลิตภัณฑ์นั้นจะต้องมีความแข็งแรง คงทนต่อสภาพของการใช้งาน หรือมีอายุการใช้งานที่เหมาะสมกับลักษณะของผลิตภัณฑ์และราคาที่จำหน่าย (วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร. 2548: 15-16)

1.2 ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบอย่างเป็นระบบ คือ การแบ่งกระจายการทำงานออกแบบจากกันเป็นขั้นตอนย่อย ๆ เพื่อช่วยลดความสับสนในการคิดค้นแก้ปัญหา การทำงานตามแบบแผนอย่างเป็นขั้นตอนมีส่วนช่วยในการออกแบบ ประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญได้ทดลองปฏิบัติและเผยแพร่ไว้แล้วเป็น 3 ลักษณะวิธี แต่ละลักษณะวิธีมีการกระจายการทำงานเป็นขั้นตอนย่อย และเน้นการให้ความสำคัญของขั้นตอนที่แตกต่างกัน การ

แบ่งขั้นตอนลักษณะต่าง ๆ ล้วนมีวิธีการเข้าสู่ปัญหาในแนวทางเดียวกัน และสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ทางการออกแบบได้ทั้งสิ้น (บุญแทน ตันบุญต่อ. 2540 : 53) คือ

ลักษณะวิธีที่ 1 แบ่งการทำงานออกเป็น 3 ขั้นตอน

1) การวิเคราะห์ (Analysis) การนำข้อมูลที่มีผลต่อการออกแบบมาจัดการแยกແยะหาความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อสรุปให้ออกมาเป็นกลุ่มลักษณะที่งานออกแบบนั้น ๆ ควรจะเป็น หรือควรทำ หน้าที่ตามการใช้งาน (Performance specification =P-Spec)

2) การสังเคราะห์ (Synthesis) การนำผลการวิเคราะห์มาสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคิวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้วิธีแก้ปัญหาที่มีความหลากหลาย มีปริมาณมาก และมีคุณภาพ สอดคล้องกับลักษณะที่ควรจะเป็นไป ตามความต้องการใช้งาน

3) การประเมินผล (Evaluation) การนำวิธีการแก้ปัญหาที่สังเคราะห์ได้มาเปรียบเทียบตาม หลักเกณฑ์ และเลือกวิธีการที่มีความเป็นไปได้และเหมาะสมสูงสุดสำหรับนำไปพัฒนาเพื่อการผลิตและการ จำหน่ายต่อไป

ลักษณะวิธีที่ 2 แบ่งการทำงานออกเป็น 7 ขั้นตอน

1) เตรียมรับสภาพ (Accept Situation) เมื่อได้รับปัญหาออกแบบ นักออกแบบต้องทำความเข้าใจเนื้อหาและธรรมชาติเฉพาะของงานออกแบบนั้น ๆ อย่างถ่องแท้ พร้อมกับการทำการสำรวจความพร้อม ของตนเองที่จะทำงานในด้านต่าง ๆ เช่น เวลา ทำงาน ความรู้ ความชำนาญเฉพาะ ข้อมูลที่มี ความถนัดและ ความสามารถในงานลักษณะนั้น เพื่อประกอบการตัดสินใจที่จะเริ่มรับงาน

2) วิเคราะห์ (Analysis) การค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อค้นหาความจริง ตลอดจนข้อคิดเห็น จากผู้รู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหา โดยการนำปัญหามาแยกส่วนและหาความสัมพันธ์ระหว่างกัน ช่วยในการมองเห็น ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ในปัญหานั้น

3) กำหนดขอบเขต (Define) เมื่อได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาอย่างละเอียดแล้ว จะพบว่า มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและกว้างขวางกับปัญหานั้นอีกมากมาย ซึ่งไม่สามารถจัดการได้ทั้งหมด นัก

ออกแบบชีวิตอ้างกำหนดเป้าหมายหลักของการทำงานวางแผนขอบเขตและจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บรรลุอย่างเหมาะสมตามความจำกัดต่าง ๆ ที่มีอยู่

4) คิดค้นออกแบบ (Ideate) การใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างทางเลือก วิธีการแก้ปัญหาจำนวนมาก ซึ่งสามารถบรรลุเป้าหมายหลัก

5) คัดเลือก (Select) การพิจารณาวิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ นำมาเปรียบเทียบเพื่อคัดเลือกวิธีการที่ดีที่สุด คือ วิธีที่ง่ายและได้ผลในการใช้งานสูงสุด

6) พัฒนาแบบ (Implement) การนำเอาแบบที่เลือกแล้วว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด ปรับปรุงแก้ไขต่อไปจนถึงรายละเอียดเพื่อพัฒนาให้แนวทางที่เลือกนั้นมีความสมบูรณ์เกิดผลลัพธ์สูงสุด

7) ประเมินผล (Evaluate) การนำผลงานออกแบบที่ผ่านการพัฒนาแล้ว มาทดสอบที่เกิดขึ้น วิจารณ์อย่างตรงไปตรงมาและอย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้รู้ว่าผลงานนั้นมีข้อดีและข้อบกพร่องทั้งทางด้านคุณภาพและปริมาณ

ตามการแบ่งขั้นตอนวิธีที่ 2 นี้ ผู้ออกแบบสามารถเริ่งลำดับขั้นตอน การทำงานออกแบบได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของปัญหา เวลา ทุน และความสนใจของผู้ออกแบบ การจัดลำดับขั้นตอนโดยการเรียงเป็นเส้นตรง (Linear) การเรียงเป็นวงกลม (Circular) การเรียงแบบย้อนรอย (Feedback) และการเรียงแบบแตกแขนง (Branching)

ลักษณะวิธีที่ 3 แบ่งการทำงานออกแบบเป็น 8 ขั้นตอน

1) การกำหนดขอบเขตของปัญหา (Identification of the problem) การนำเอาโจทย์หรือปัญหาที่ได้รับในงานออกแบบมาศึกษาพิจารณาให้เข้าใจลึกลึกลงไปต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และทำการกำหนดขอบเขตการทำงานเพื่อแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม ไม่กวนหัวหรือแคนจนเกินไป

2) การค้นคว้าหาข้อมูล (Information) การศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบ นำมาจัดจำแนกอย่างเป็นระบบตามหัวข้อที่มีความสัมพันธ์กับปัญหา ข้อมูลที่มีคุณค่าช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และช่วยเสนอแนะวิธีต่าง ๆ สำหรับแก้ปัญหา

3) การวิเคราะห์ (Analysis) การนำข้อมูลที่จำแนกไว้แล้วมาแยกแยะเปรียบเทียบ และจัดให้เกิดความสัมพันธ์กัน ผลจากการวิเคราะห์จะช่วยเสนอแนะตั้งแต่ทางเลือกจนถึงเกณฑ์สำหรับพิจารณาทางเลือก จ่าง ๆ ในการแก้ปัญหา

4) การสร้างแนวความคิดหลัก (Conceptual Design) การใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อสร้างสรรค์แนวความคิดหลัก ควรมีลักษณะที่สามารถแก้ปัญหาสำคัญได้อย่างตรงประเด็นและมีความกว้างครอบคลุมการแก้ปัญหาย่อยมีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำกับแนวทางที่เคยมีมาก่อนและมีลักษณะเป็นความคิดหรือสมมุติฐานที่อาจจะยังเป็นนามธรรม นอกจากนี้แนวความคิดในการออกแบบไม่ได้มีอยู่เพียงครั้งเดียว โดยเฉพาะปัญหาที่ขับข้อนในระยะแรกเป็นการสร้างแนวความคิดโดยรวม และเมื่อทำการออกแบบก็จะมีการสร้างแนวความคิดเสริมตามไปแต่ละขั้นตอนหรือทุก ๆ ระดับของการแก้ปัญหา

5) การออกแบบร่าง (Preliminary Design) การนำแนวความคิดหลักมาตีความและปรับปรุงให้เข้ากับความต้องการของผู้ใช้งาน ที่มีตัวตนมองเห็นและจับต้องได้ ด้วยการร่างเป็นภาพ 2 มิติ หรือสร้างเป็นทุนๆ จำลอง 3 มิติ แบบร่างคร่าวมีจำนวนมาก มีความแตกต่างหลากหลายทางด้านรูปร่างหน้าตา ขนาดส่วนประกอบตั้งแต่โครงสร้างจนถึงส่วนประกอบย่อย พร้อมทั้งให้คำอธิบายหรือรายละเอียดของลักษณะ วิธีการ และความคิดเห็นของผู้ออกแบบต่อแบบเหล่านั้น

6) การคัดเลือก (Selection) การนำแบบร่างที่สร้างขึ้นเป็นจำนวนมากมาเปรียบเทียบ โดยใช้หลักเกณฑ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ เพื่อคัดเลือกแบบที่มีความเหมาะสมสมสูงสุด สามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จด้วยวิธีการง่าย ประหยัด และมีความเป็นไปได้จริงทั้งในการผลิตและการตลาด

7) การออกแบบรายละเอียด (Detail Design) การนำแบบที่ผ่านการพิจารณาการคัดเลือกแล้วนำมาพัฒนาต่อไปจนถึงขั้นรายละเอียดของส่วนประกอบย่อยต่างๆ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น การออกแบบรายละเอียดจะเกิดขึ้นขณะเขียนแบบ นับเป็นขั้นตอนสำคัญ ที่มีส่วนช่วยเปลี่ยนแบบนับเป็นขั้นตอนสำคัญที่มีส่วนช่วยเปลี่ยนแปลง แบบที่มาจากการออกแบบครั้งแรก ให้เป็นแบบที่น่าสนใจและใช้งานได้ดีหรือในทางตรงกันข้ามคือมีส่วนทำลายแนวความคิดที่ได้ให้ด้วยคุณค่าลงจากความหมายความหมาย หรือการขาดความเอ้าใจใส่ในรายละเอียดของงาน

8) การประเมินผล (Evaluation) การนำแบบที่สำเร็จทั้งในลักษณะงาน 2 มิติ และ 3 มิติ มาทำการประเมินผลงานนั้น ๆ ว่ามีความถูกต้องและครบถ้วนตามขอบเขตและจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เพียงใด การประเมินผลช่วยให้รู้ระดับคุณภาพของงานออกแบบและเป็นการตรวจสอบขั้นสุดท้ายก่อนการลงทุนผลิตและจำหน่าย

ส่วนประชิด ทิณบุตร ได้กล่าวถึง ขั้นการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design Stage) สรุปดังนี้

1. การสร้างภาพร่าง เพื่อสื่อสรุปแนวคิดและความต้องการ ตามข้อกำหนดกฎหมายที่ตั้งไว้ (Design Briefs Rendering) ให้ปรากฏ ซึ่งอาจจะสร้างเป็นภาพอย่างง่ายๆ หยาบๆ มีขนาดเล็ก หลากหลายระดับคุณภาพ ด้วยมือของนักออกแบบหรือทีมงานฝ่ายออกแบบ (Hand Drawn) เพื่อใช้ประกอบการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น(Preliminary Study) แสดงรายละเอียดปลีกย่อย มีคำอธิบายระบุหรือกำกับแนวความคิดเริ่มต้น หรือที่เรียกว่ากันว่าเป็นแบบร่าง ทางความคิด

2. การสร้างภาพแบบร่างสื่อสาร ความเข้าใจ (Comprehensive Sketch Design) ส่วนใหญ่ เป็นการแสดงภาพร่าง

3. การออกแบบรายละเอียด (Detail Design)
 4. การเขียนแบบใช้งาน (Working Drawing)
 5. การกำหนดส่วนประกอบและวัสดุ (Part List and Materials Selection) และได้กล่าวถึง ขั้นตอนการผลิต (Production Stage) ดังนี้

1) การสร้างแบบจำลอง(Mockup Model Study)

2) การสร้างต้นแบบและการทดสอบ(Prototype Production and Testing)

3) การผลิตจริงตามสายงานการผลิต(Ongoing Product Production)

6. การสรุปและประเมินผล (Conclusion and Evaluation) (ประชิด ทิณบุตร. 2554 :
ออนไลน์)

การออกแบบอย่างเป็นระบบแบ่งการทำงานออกกันเป็นขั้นตอนย่อย ๆ ช่วยลดความสับสนในการแก้ปัญหา มีส่วนช่วยในการออกแบบประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ซึ่งขั้นตอนการออกแบบทั้ง 3 ลักษณะวิธี ดังกล่าวแต่ละลักษณะวิธีมีการกระจายการทำงานเป็นขั้นตอนย่อย และเน้นการให้ความสำคัญของขั้นตอนที่

แตกต่างกัน การแบ่งขั้นตอนลักษณะต่าง ๆ มีวิธีการเข้าสู่ปัญหาในแนวทางเดียวกัน และสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาทางการออกแบบได้

1.3 หลักเกณฑ์การออกแบบผลิตภัณฑ์

วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการออกแบบผลิตภัณฑ์ สรุปได้ดังนี้

1) หน้าที่ใช้สอย (Function) ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดจะต้องมีหน้าที่ใช้สอยถูกต้องตามเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ คือสามารถตอบสนองประโยชน์ใช้สอยตามที่ผู้บริโภคต้องการได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ในหนึ่งผลิตภัณฑ์ นั้นอาจมีหน้าที่ใช้สอยอย่างเดียว หรือหลายหน้าที่ก็ได้ แต่หน้าที่ใช้สอยจะต้องไม่นั้นต้องใช้งานไปรษณีย์ ถึงจะทราบข้อบกพร่อง

2) ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetics or Sales Appeal) ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมานั้นจะต้องมี รูปทรง ขนาด สีสันสวยงาม น่าใช้ ตรงตามสมัยของกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย เป็นวิธีการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ที่ได้รับความนิยมและได้ผลดี เพราะความสวยงามเป็นความพึงพอใจแรก ที่คนเรามั่นใจได้ก่อน มักเกิดมา จากกรุร่วงและสีเป็นหลัก

3) ความสะดวกสบายในการใช้ (Ergonomics) การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ดีนั้นต้องเข้าใจ วิภาคเชิงกลเกี่ยวกับขนาด สัดส่วน ความสามารถและขีดจำกัดที่เหมาะสมสำหรับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของผู้ใช้ การเกิดความรู้สึกที่ดีและสะดวกสบายในการใช้ผลิตภัณฑ์ ทั้งทางด้านจิตวิทยา (Psychology) และสรีรวิทยา (Phychology) ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะเพศผู้ใช้พันธุ์ ภูมิลำเนา และสังคมแวดล้อมที่ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นเป็น ข้อบังคับในการออกแบบ

4) ความปลอดภัย (Safety) ผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำรงชีพของมนุษย์ มีทั้งประโยชน์และโทษในตัว การออกแบบ จึงต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของ ผู้บริโภคเป็นสำคัญ ไม่เลือกใช้วัสดุ สี กรรมวิธีการผลิต ฯลฯ ที่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้หรือทำลายสิ่งแวดล้อม ถ้า หลีกเลี่ยงไม่ได้ต้องแสดงเครื่องหมายเตือนไว้ให้เห็นชัดเจนหรือมีคำอธิบายการใช้แบบมากับผลิตภัณฑ์ด้วย

5. ความแข็งแรง (Construction) ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมาด้วยความต้องมีความแข็งแรงในตัว ทนทานต่อการใช้งานตามหน้าที่และวัตถุประสงค์ที่กำหนด โครงสร้างมีความเหมาะสมตามคุณสมบัติของวัสดุ ขนาด แรงกระทำในรูปแบบต่างๆ จากการใช้งาน

6) ราคา (Cost) ก่อนการออกแบบผลิตภัณฑ์ควรมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะใช้ว่าเป็นกลุ่มใด อาชีพอะไร ฐานะเป็นอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้นักออกแบบสามารถกำหนดแบบผลิตภัณฑ์และประมาณราคาขายให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายได้ใกล้เคียงมากขึ้น การจะได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีราคาเหมาะสมนั้น ส่วนหนึ่งอยู่ที่การเลือกใช้ชนิดหรือเกรดของวัสดุและวิธีการผลิตที่เหมาะสม ผลิตได้ง่ายและรวดเร็ว

7) วัสดุ (Materials) การออกแบบควรเลือกใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติด้านต่างๆ ได้แก่ ความใส ผิวมันวาว ทนความร้อน ทนกรดด่าง ไม่ลื่น ฯลฯ ให้เหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอยผลิตภัณฑ์นั้น ๆ นอกจากนั้น ยังต้องพิจารณาถึงความง่ายในการดูแลรักษา ความสะดวกรวดเร็วในการผลิต สั่งซื้อและคงคลัง รวมถึงจิตสำนึกในการอนรรค์ช่วยกันพิทักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยการเลือกใช้วัสดุที่หมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ได้ (recycle) ที่เป็นสิ่งที่นักออกแบบต้องทราบถึงในการออกแบบร่วมกัน เพื่อช่วยกันลดประมาณขยายของโลก

8) กรรมวิธีการผลิต (Production) ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดควรออกแบบให้สามารถผลิตได้ง่าย รวดเร็ว ประหยัดวัสดุ ค่าแรงและค่าใช้จ่ายอื่นๆ แต่บางกรณีอาจต้องออกแบบ ให้สอดคล้องกับกรรมวิธีของเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีอยู่เดิม และควรทราบว่าไม่มีอะไรที่จะลดต้นทุนได้รวดเร็วอย่างมีประสิทธิผลมากกว่าการประหยัดเพื่อการผลิตที่หลากหลาย

9) การบำรุงรักษาและซ่อมแซม (Maintenance) ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดควรออกแบบให้สามารถบำรุงรักษา และแก้ไขซ่อมแซมได้ง่าย ไม่ยุ่งยากเมื่อมีการชำรุดเสียหายเกิดขึ้น ง่ายและสะดวก ต่อการทำความสะอาดเพื่อช่วยยืดอายุการใช้งานของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งควร มีค่าบำรุงรักษาและการสึกหรอต่ำ

10) การขนส่ง (Transportation) ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบควรคำนึงถึงการประหยัดค่าขนส่ง ความสะดวกในการขนส่ง ระยะทาง เส้นทางการขนส่ง (ทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ) การกินเนื้อที่ในการขนส่ง ส่วนการบรรจุหีบห่อต้องสามารถป้องกันไม่ให้เกิดการชำรุดเสียหายของผลิตภัณฑ์ได้ง่าย (วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร. 2548: 25-34)

การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ดีนั้นต้องคำนึงหลักกฤษฎีการออกแบบผลิตภัณฑ์คือ หน้าที่ใช้สอย ความสวยงามน่าใช้ ความสะดวกสบายในการใช้ ความปลอดภัย ความแข็งแรง ราคา วัสดุ กรรมวิธีการผลิต การบำรุงรักษาและซ่อมแซม และการขนส่ง

1.4 องค์ประกอบการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Element of Product Design)

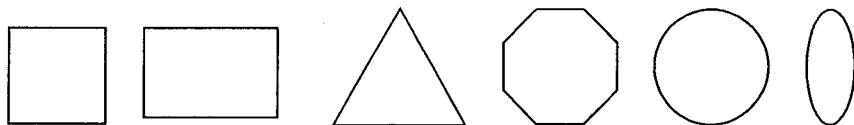
องค์ประกอบพื้นฐานที่แน่นอนก่อให้เกิดรูปแบบทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ สรุปดังนี้

1) เส้น (Line) ทุก ๆ สิ่งมีลายเส้น ชนิดของเส้นที่สำคัญมี 4 ชนิด คือ เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นรูปตัวอ.es และวงกลม เส้นทั้ง 4 ชนิดรวมกันเป็นรูปทรงของผลิตภัณฑ์ ลักษณะต่าง ๆ ที่เห็นตามธรรมชาติ เช่น ต้นไม้ แม่น้ำ ดอกไม้ ก้อนเมฆ เกิดจากเส้นทั้งนั้น ทุกสิ่งที่มีนุхยสร้างขึ้นก็มาจากการเส้นเช่นเดียวกัน

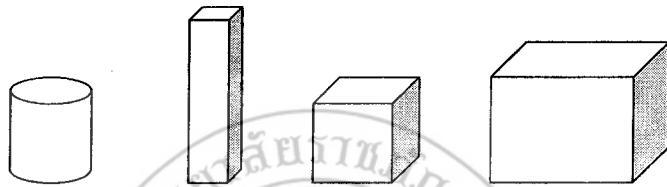
ภาพประกอบ 2.1 ลักษณะของเส้นต่าง ๆ

2) รูปร่าง (Shape) เส้นหลาย ๆ ชนิดรวมกันเป็นรูปร่าง ซึ่งมี 4 แบบหลัก คือ รูปสี่เหลี่ยม จัตุรัส รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า รูปกลม และรูปสามเหลี่ยม จะเห็นรูปร่างต่าง ๆ เหล่านี้ทุก ๆ แห่งที่เรามอง เช่น จากเครื่องเรือน เป็นต้น

ภาพประกอบ 2.2 รูปร่างของวัตถุที่เกิดจากลายเส้น

3) รูปทรง (Form) มีลักษณะเป็นสามมิติ คือ มีทั้งความกว้าง ความยาว และความหนา หรือความลึกประกอบกัน รูปทรงคือรูปร่างของปริมาตร (volume) หรือมวล (mass) ซึ่งเกิดจากการปิดล้อมพื้นที่ว่างเหมือนกับบ้าน ตู้และชาม ดังนั้นรูปทรงจะมีการกินระหว่างเนื้อที่ในอากาศและมีลักษณะทางกายภาพ เป็นตัวเป็นตนเป็นกลุ่มเป็นก้อนจับต้องได้ (สาคร คันธ์ชาติและวิศิษฐ์ ศิริสัมพันธ์. 2529 : 2-3)

ภาพประกอบ 2.3 รูปทรงของวัตถุ

4) มวลและปริมาตร (Mass and Volume) มวล (Mass) คือ เนื้อที่ทั้งหมดของสาร หรือวัตถุต่าง ๆ ส่วนปริมาตร (Volume) คือ บริเวณที่กินระหว่างเนื้อที่ในอากาศทั้งหมดของวัตถุใดวัตถุหนึ่ง เป็นรูปทรงที่แสดงมิติกว้าง ยาว และหนา โดยเน้นสภาพที่กินบริเวณว่างรอบ ๆ ตัว การออกแบบที่มีรูปทรงเป็นส่วนประกอบของสัมพันธ์กับมวลและปริมาตรด้วย

5) ลักษณะผิว (Texture) คือ ลักษณะภายนอกของวัตถุ ที่มองเห็นและสัมผัสได้ มีผลต่อ ความรู้สึก ความงาม และประโยชน์ใช้สอย ลักษณะของพื้นผิวมีอิทธิพลต่ออารมณ์และความรู้สึก เช่น ถ้า ลักษณะพื้นผิวหยาบ จะให้ความรู้สึกน่ากลัว หยาบ น้ำขยะแขยง ไม่น่าจับต้อง ซึ่งเราสามารถมองเห็นและ สัมผัสได้ การนำพื้นผิวมาใช้ในงานศิลปะ จะช่วยให้เกิดความเด่นในส่วนที่สำคัญ และยังทำให้เกิดความงาม สมบูรณ์

6. บริเวณว่าง (Space) คือ ระยะห่างของรูปร่าง รูปทรงในงานจิตรกรรม ซึ่งว่างของ รูปทรงในงานประดิษฐกรรม บริเวณว่างจะช่วยให้ดึงดูดในงานนำเสนอ รู้สึกสบายโดยเล่นปลดปล่อย แต่ถ้าบริเวณที่ คับแคบจะให้ความรู้สึกอึดอัด ไม่สบาย งานออกแบบก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริเวณว่าง ในสภาพที่งานออกแบบ ต้องกำหนดรูปทรงลงบนบริเวณว่างที่กำหนดไว้

7) สี (Color) หมายถึง ลักษณะความเข้มของแสงสว่างที่ปรากฏต่อสายตา มืออิทธิพลต่อจิตใจ มนุษย์ สีแต่ละสีให้ความรู้สึกไม่เหมือนกัน ในการใช้สีให้มีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์นั้นจำเป็นต้องใช้ให้เหมาะสมกับอิทธิพลของสีแต่ละสี สีมีประโยชน์ในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ คือ ช่วยให้เกิดความสวยงาม และป้องกันการกัดกร่อน นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ขนาดของผลิตภัณฑ์ทำให้ดูใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง น้ำหนักทำให้รู้สึกว่าหนักขึ้นหรือเบาลง ความส่งงานของผลิตภัณฑ์เพื่อดึงดูดความสนใจแก่ลูกค้า เป็นต้น การใช้สีในผลิตภัณฑ์มีวิธีการใช้ดังนี้

- 1) การทาหรือระบาย เช่น สีน้ำ สีน้ำมัน สีผุ้น สีเทียน สีซอลิก น้ำหมึก เป็นต้น
- 2) การพ่น เช่น สีน้ำมัน สีพลาสติก แลคเกอร์ เป็นต้น
- 3) การจุ่ม เช่น สีน้ำมัน สีพลาสติก เป็นต้น
- 4) การติดหรือปะ มีลักษณะเป็นแผ่นเทปมีการเคลือบผิวอยู่ ใช้ติดหรือปะชิ้นงาน
- 5) ใช้ชีดวัสดุหรือเชือยน เช่น สีเมจิก สีเคมี สีเทียน สีซอลิก น้ำหมึก ถ่าน เป็นต้น

1.5 หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Principle of Product Design)

ความมุ่งหมายของการออกแบบผลิตภัณฑ์ ก็เพื่อที่จะให้เกิดสิ่งที่ดีกว่าในด้านของประโยชน์ใช้สอยและมีความสวยงาม ซึ่งเกี่ยวกับวัสดุ กรรมวิธีการผลิตเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ดีอุ่นมาตอบสนองความต้องการผู้ออกแบบจะต้องมีประสบการณ์และมีหลักการออกแบบเป็นขั้นพื้นฐานสำหรับนำไปใช้เพื่อเป็นเครื่องช่วยคิดในการออกแบบ สำคัญ คันธอไซติ ได้กล่าวถึงหลักการออกแบบทั่ว ๆ ไปสรุปดังนี้

1.5.1 ความเป็นหน่วย (Unity) ใน การออกแบบ ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงงานทั้งหมดให้อยู่ในหน่วยงานเดียวกัน เป็นกลุ่มเป็นก้อน หรือมีความสัมพันธ์กันทั้งหมดของงานนั้น ๆ และพิจารณาส่วนย่อยลงไปตามลำดับ ในส่วนย่อย ๆ ก็คงต้องถือหลักนี้เช่นกัน

1.5.2 ความสมดุลหรือความถ่วง (Balancing) เป็นหลักทั่ว ๆ ไปของงานศิลปะที่จะต้องดูความสมดุลของงานนั้น ๆ ความรู้สึกทางสมดุลนี้เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในส่วนของความคิดในเรื่องของความงามในสิ่งนั้น ๆ มีหลักความสมดุลอยู่ 3 ประการ คือ

1.5.2.1 ความสมดุลลักษณะเท่ากัน (Symmetry Balancing) คือ มีลักษณะเป็นซ้าย-ขวา, บน-ล่าง เป็นต้น ความสมดุลในลักษณะนี้ดูแล้วเข้าใจได้ง่าย

1.5.2.2 ความสมดุลในลักษณะไม่เท่ากัน (Non-Symmetry Balancing) คือ มีลักษณะสมดุลกันในตัวเองไม่จำเป็นจะต้องเท่ากัน แต่ดูในด้านความรู้สึกแล้วเกิดความการสมดุลกันในตัว ลักษณะการสมดุลแบบนี้ผู้ออกแบบจะต้องมีการประลองดูให้แน่ใจในความรู้สึกของผู้พบเห็นด้วย ซึ่งเป็นความสมดุลที่เกิดในลักษณะที่แตกต่างกันก็ได้ เช่น ใช้ความสมดุลด้วยผิว (Texture) ด้วยแสง-เงา (Shade) หรือ ด้วยสี (Color) เป็นต้น

1.5.2.3 จุดศูนย์ถ่วง (Gravity Balance) การออกแบบใด ๆ ที่เป็นวัตถุสิ่งของและจะต้องใช้งานการทรงตัวจำเป็นที่ผู้ออกแบบจะต้องนึกถึงจุดศูนย์ถ่วง ได้แก่ การไม่โยกเอียง หรือให้ความรู้สึกไม่มั่นคง แข็งแรง ดังนั้นสิ่งใดที่ต้องการจุดศูนย์ถ่วงแล้วผู้ออกแบบจะต้องระมัดระวังในสิ่งนี้ให้มาก ตัวอย่างเช่น เก้าอี้ จะต้องตั้งตรง ยืดมั่นทั้ง 4 ขาเท่า ๆ กัน การทรงตัวของคนถ้ายืน 2 ขา ก็จะต้องมีน้ำหนักลงที่เท้าทั้ง 2 ข้างเท่า ๆ กัน ถ้ายืนเอียงหรือพิงฝา น้ำหนักตัวก็จะลงที่เท้าข้างหนึ่ง และส่วนหนึ่งก็จะลงที่หลังพิงฝา รูปปั้นคนในท่าวิ่ง จุดศูนย์ถ่วงจะอยู่ที่ใด ผู้ออกแบบจะต้องรู้และวางแผนรูปได้ถูกต้อง เรื่องของจุดศูนย์ถ่วงจึงหมายถึงการทรงตัวของวัตถุสิ่งของนั่นเอง

1.5.3 ความสัมพันธ์ทางศิลปะ (Relativity of Arts) ในเรื่องของศิลปะนั้นเป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณา กันหลายขั้นตอน เพราะเป็นเรื่องของความรู้สึกที่สัมพันธ์กัน ได้แก่

1.5.3.1 การเน้นหรือจุดสนใจ (Emphasis or Centre of Interest) งานด้านศิลปะ ผู้ออกแบบจะต้องมีจุดเน้นให้เกิดสิ่งที่ประทับใจแก่ผู้เห็น โดยมีข้อบอกกล่าวเป็นความรู้สึกร่วมที่เกิดขึ้นเองจาก ตัวของศิลปกรรมนั้น ๆ ความรู้สึกนี้ผู้ออกแบบจะต้องพยายามให้เกิดขึ้นเหมือนกัน ส่วนมากจากบุคคลทั่วไป

1.5.3.2 จุดสำรอง (Subordinate) คงคล้ายกับจุดเน้นนั้นเอง แต่มีความสำคัญรองลงไป ตามลำดับ ซึ่งอาจจะเป็นรองส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 ก็ได้ ส่วนนี้จะช่วยให้เกิดความลดหลั่นทางผลงานที่แสดง ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ด้วย

1.5.3.3 จังหวะ (Rhythm) โดยทั่วไปสิ่งที่สัมพันธ์ในสิ่งนั้น ๆ ย่อมมีจังหวะ ระยะ หรือ ความถี่ห่างในตัวของมันเองก็ได้ หรือสิ่งแวดล้อมที่สัมพันธ์อยู่ก็ได้ จะเป็นเส้น สี แสง เงา หรือช่วงจังหวะของการ

ตกแต่ง แสงไฟ ลวดลาย ที่มีความสัมพันธ์กันในที่นั้นเป็นความรู้สึกของผู้พบเห็นหรือผู้ออกแบบจะต้องรู้สึกในทางความงามนั่นเอง

1.5.3.4 ความต่างกัน (Contrast) เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยในการเคลื่อนไหวในการไม่ซ้ำซากเกินไป หรือกิดความเบื่อหน่าย จำเจ ในทางตกแต่งก็เช่นกัน ปัจจุบันผู้ออกแบบมักจะหาทางให้เกิดความรู้สึกขัดกัน ต่างกัน เช่น เก้าอี้ดูสมัยใหม่ แต่ขณะเดียวกันก็มีเก้าอี้สมัยรัชกาลที่ 5 อยู่ด้วย 1 ตัว เช่นนี้ผู้พบเห็นจะเกิดความรู้สึกแตกต่าง ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ซ้ำซาก รสชาติแตกต่างของไป

1.5.3.5 ความกลมกลืน (Harmonies) ความกลมกลืนในที่นี้หมายถึงการพิจารณาในส่วนรวมทั้งหมด แม้จะมีบางสิ่งบางอย่างที่แตกต่างกัน การใช้สีที่ตัดกันหรือการใช้ผิว ใช้เส้นที่ขัดกัน ความรู้สึกส่วนน้อยนี้ไม่ทำให้ส่วนรวมเสียก็ถือว่าเกิดความกลมกลืนกันในส่วนรวม อันได้แก่ เส้น แสง- เงา รูปทรง ขนาดผิว สี น้ำเงิน (ศาสตร์ คันโนโอะติ. 2528 : 31-32)

ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ออกแบบจะต้องมีประสบการณ์และมีหลักการออกแบบขั้นพื้นฐานสำหรับนำไปใช้ในการออกแบบ และหลักการออกแบบพื้นฐานคือ ความเป็นหน่วย ความสมดุล ความสัมพันธ์ทางศิลปะ ได้แก่ การเน้นหรือจุดสนใจ จังหวะ ความต่างกัน และความกลมกลืน

1.6 สิ่งดลใจในการออกแบบ (Inspiration of Design)

ในการออกแบบผู้ออกแบบจะต้องรู้จักเลือกใช้รูปทรงของสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวมาเป็นสิ่งดลใจให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบตามสาขาต่าง ๆ ในทางวิชาการถือว่ารูปทรงต่าง ๆ นั้นเป็นวัสดุที่ศูนย์สิ่งเคราะห์ ซึ่งแบ่งไว้ได้ดังนี้

1.6.1 รูปทรงของธรรมชาติ ได้แก่ รูปแบบรูปทรงที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม

คือ

1.6.1.1 พืช ได้แก่ รูปทรงของต้นไม้ ใบไม้ ดอกไม้ กิ่งก้าน

1.6.1.2 สัตว์ ได้แก่ สัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์ปีก

1.6.1.3 แร่ธาตุ ได้แก่ หิน ภูเขา ลำธาร ติน น้ำ กรวด ทราย ฯลฯ

1.6.2 รูปทรงของมนุษย์ ได้แก่ รูปทรงของเด็ก ผู้ใหญ่ คนแก่ ผู้ชาย ผู้หญิง

1.6.3 รูปทรงของเรขาคณิต เป็นรูปทรงที่คิดโดยเฉพาะและเป็นที่ยอมรับกันในรูปทรงเหล่านี้เป็นสากล ได้แก่ วงกลม สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม ทรงกลม ทรงกรอบ ลูกบาศก์ ทรงกรวย

1.6.4 รูปทรงอิสระ เป็นรูปทรงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาจากรูปทรงอื่น ๆ โดยที่เป็นรูปทรงที่ไม่สามารถจะบอกได้ว่าเป็นรูปทรงอะไร ในศิลปะสมัยใหม่นิยมใช้กันมากเกือบทุกวิธีการ

1.6.5 รูปทรงที่มนุษย์ประดิษฐ์ ได้แก่ สิ่งที่มนุษย์ผลิตขึ้นเป็นเครื่องใช้สอยต่าง ๆ มีเชือและรูปทรงโดยเฉพาะ ได้แก่ เก้าอี้ โต๊ะ โซฟา ลิ้นชัก ฯลฯ

การออกแบบตามสาขาต่าง ๆ ผู้ออกแบบสามารถเลือกใช้รูปทรงของสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวมาเป็นสิ่งคลใจให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ เช่น รูปทรงของธรรมชาติ รูปทรงของมนุษย์ รูปทรงของเรขาคณิต รูปทรงอิสระ และรูปทรงที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นมา

2. งานควิลท์

2.1 ความหมายของงานควิลท์

ควิลท์ คือ การบุนวนผ้า โดยมีการตรึงน้ำมันและผ้าชั้นต่าง ๆ ให้ติดกัน และประกอบตกแต่งวดลายด้วยเทคนิคต่อผ้า ผสมผสานกับการสอยผ้าในวิธีต่าง ๆ กัน จากนั้นจึงทำการดันติดกันเพื่อความคงทนและความสวยงาม (งานควิลท์. 2553 : ออนไลน์)

2.2 ประวัติความเป็นมาของงานควิลท์

งานควิลท์มีประวัติมาข้านานทั้งในแถบเอเชีย ยุโรป ออสเตรเลีย ต้นกำเนิดมาจากชาวอเมริกาโบราณ เมื่อยามอกรอบต้องใส่เสื้อเกราะซึ่งทำจากเหล็ก เวลาสวมใส่ต้องมีเสื้อที่หนานุ่มสวมก่อนชั้นหนึ่งเพื่อไม่ให้ผ้าเสียดสีกับเสื้อเกราะที่แข็ง และเสื้อหนานุ่มตัวนั้นมีความหมายทางใจที่แสดงถึงความรักความอบอุ่นที่ภารยาได้บรรจงตัดเย็บเสื้อ เพื่อบอกเป็นสื่อแทนใจให้กับสามีในนามอกรอบ (easy quilt & patchwork. 2557 : ออนไลน์) งานแพทเทิร์ค เริ่มมีมากก่อนงานควิลท์ โดยชาวอเมริกาโบราณ แล้วกระจายไปทั่วโลก กลุ่มแรกคือ อเมริกาเหนือ ตุรกี เปอร์เซีย จีเรย์ อินเดีย และจีน คันพับควิลท์ที่เก่าแก่ที่สุดคือ ผ้าห่ม อาณม้า พบ ที่ใช้บีเรียตอนใต้ Southern Siberia ก่อนศตวรรษที่ 4-5 และพรหมจาก Siberian ตกแต่งริมทั้ง 4 ด้วยวิธีปักดันโดยหลัง Back stitch เมื่อชาวยุโรปอพยพสู่เมริกาได้นำแพทเทิร์คและควิลท์เข้าไปเผยแพร่ในสหรัฐอเมริกา ทหารอเมริกันใช้ควิลท์ทำเสื้อปักป่องร่างกาย ศิลปะการตกแต่งลายควิลท์เริ่มในประเทศอิตาลี ในปี ค.ศ. ที่ 13

รู้จักระหร่ายในชื่อของ แพ็คเกจควิลต์ หรือ ตราพันได้ควิลท์ดึง ระหว่างปี ก.ศ.ที่ 15-16 นิยมใช้ควิลท์ตกแต่ง ของใช้ในบ้าน ทำภาพแขวนผนัง สัญลักษณ์และธงเครื่องหมายประจำตำแหน่ง ปี ก.ศ. ที่ 17 ควิลท์ถูกยกกระดับ เป็นเครื่องแต่งกาย เช่น สูท เสื้อรัดรูปของชาย การเงกขึ้นมา และเพตติโคตร ความนิยมควิลท์ต่อเนื่องมาถึงปี ก.ศ. 19 สมัยนั้นนิยมนำผ้าสีครีมทำควิลท์ ในปี ก.ศ. 1775-1885 ได้รับความนิยมอย่างสูงในเมริกา จากการนำไปเผยแพร่ของผู้อพยพชาวอังกฤษ และชาวดัก จากรุ่งเรืองนับร้อยนับหมื่นที่ได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นพ่อ มาสู่แม่ จนถึงรุ่นลูกสาว เป็นรุ่นต่อรุ่น ผ่านการทำทักษะถ่ายทอดทำด้วยความรัก และมอบให้ต่อ กันผ่านเวลาอัน ยาวนาน นับได้ว่าเป็นงานที่สานความรักความผูกพันภายในครอบครัวจริง ๆ ปัจจุบันงานควิลท์ยังคงเป็นที่สนใจ ของสตรีหลาย ๆ ประเทศอาทิ อเมริกา ญี่ปุ่น อินเดีย แอฟริกาใต้ กลุ่มประเทศทางยุโรปทุกประเทศ รวมถึง ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (ศศิธร ตรวจ Sok. 2553 : ออนไลน์) ส่วนในประเทศไทยเริ่มต้นโดยมีชั้นนารี นำมาเผยแพร่สอนชาวบ้านให้ทำเป็นอาชีพและเป็นงานอดิเรกที่ผ่อนคลาย ปัจจุบันในประเทศไทยมีการนำ ศิลปะการต่อผ้ามาประยุกต์หลากหลายรูปแบบ และมีการสร้างสรรค์ชิ้นงานออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ มากขึ้น เช่น เครื่องนอน ผ้าปูโต๊ะ เสื้อผ้า กระโปรง เป็นต้น (ชีโรรณ์ พิพิธอุปถัมภ์และนิรัช สุดสังข์. 2557 : ออนไลน์)

งานควิลท์มีการสืบทอดกันมานานตั้งแต่ยุคก่อนคริสต์กาล มีการใช้งานควิลท์ในยามสงคราม เพื่อเป็น เกราะป้องกันร่างกายและความหนาวเย็น ทั้งนี้งานควิลท์ได้ถูกส่งผ่านมาทุกยุคความเจริญของอารยธรรม โดยผู้ อพยพและนักเดินทาง ที่พกพาผ้าฝ้ายควิลท์ไปตามกองคราวาน จนทำให้งานควิลท์มีการแพร่หลายไปทั่วโลก จนได้รับความนิยมในระดับสากลมาจนถึงในปัจจุบัน เพราะงานควิลท์เป็นการแสดงความรู้สึกและอารมณ์ผ่าน ผ้าฝ้าย ผสมผสานกับการใช้เวลาว่างในการทำ จึงให้ผลงานที่ออกแบบสวยงามและน่าภาคภูมิใจ และที่สำคัญยัง สามารถพัฒนาผลงานเพื่อช่วยสร้างรายได้อีกด้วย

2.3 เอกลักษณ์ของงานควิลท์

งานควิลท์ (Quilt) เป็นงานศิลปะที่แพร่หลายอยู่ในหลายวัฒนธรรม โดยมีคำจำกัดความที่เข้าใจตรงกัน ว่าเป็นงานผ้าที่ผลิตจากการนำผ้าสองชิ้นมาประกบกับไส้ หรือเส้นใยตงกลาง แล้วตัน漉ดลายให้ทั้งสามชั้นนั้น ติดกัน เพื่อใช้เป็นผ้าห่ม ผ้าแขวนผ้าผนัง หรือของใช้อื่นๆ ศิลปะการต่อผ้า หรืองานควิลท์ เป็นศิลปะการตัดเย็บ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะหลักการของควิลท์ คือ ต้องมี 3 ชั้น ติดกันเสมอ ชั้นแรก คือ แผ่นตกแต่ง (Decorative top) เป็นส่วนที่ได้รับการออกแบบให้มีสีสันและลวดลาย สวยงามตามแต่ละแนวคิด ชั้นที่สอง คือ ชั้นให้ความ อบอุ่น (Warm) ทำเป็นแผ่นเพื่อให้ความอบอุ่น ทำจากขนสัตว์นำมาແเป็นชั้นใหญ่ หรือใช้ผ้า หรือผ้ายืดที่นำมา ทำเป็นแผ่นบาง อยู่ส่วนกลาง ชั้นที่สาม คือ แผ่นรองหลัง (Backing) คือ ชั้นที่ประกอบปิดทับด้านหลัง และนำทั้ง 3 ส่วนงานนี้มาเย็บรวมกัน ตรงด้วยด้ายเป็น漉ดลายสวยงาม และเพื่อให้มีความคงทนของชิ้นงาน

เทคนิคการควิลท์นี้มีองค์ประกอบอยู่ที่การทำงาน 3 อย่าง คือ แพทช์เวิร์ค (Patchwork) คือการต่อผ้ารูปเรขาคณิตให้เกิดเป็นลวดลาย แอปปิลิเคย์ (Applique) คือ การประดับ โดยการนำผ้ารูปลักษณะต่าง ๆ มาเย็บสอยลงบน แผ่นตกแต่ง (Decorative top) เพื่อให้เกิดเป็นลวดลาย และการควิลท์ (Quilt) หรือดันให้เกิดลายชิ้นงานควิลท์ส่วนใหญ่จะประกอบด้วยผ้าที่นำมาเย็บต่อกัน หรือการประดับให้เกิดเป็นลวดลาย อย่างได้อย่างหนึ่ง หรือผสมผสานหลาย ๆ วิธีการเย็บเข้าด้วยกัน จากนั้นจึงนำมาควิลท์ (Quilt) ให้ติดกัน บางครั้งผ้าชิ้นหน้า และชิ้นหลังอาจทำจากผ้าลวดลายเดียวกันที่นำมาควิลท์ลวดลายแทนการใช้เศษผ้ามาเย็บต่อกัน บางประเทศอย่างสหรัฐอเมริกาในยุคอาณานิคมก็ใช้วิธีนำเศษผ้าเก่าไม่ใช้แล้วมาเย็บต่อกัน เช่นเดียวกัน หรือในญี่ปุ่นที่นำผ้ามาเย็บเป็นลวดลาย แล้วควิลท์ไปตามลวดลายเหล่านั้นจนกลายเป็นงานศิลปะสร้างสรรค์

ปัจจุบันในประเทศไทยมีการนำศิลปะการต่อผ้ามาประยุกต์ใช้หลากหลายรูปแบบและมีการสร้างสรรค์ชิ้นงานเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ มากขึ้น เช่น เครื่องนอน ผ้าปูโต๊ะ เสื้อผ้า กระโปรง เป็นต้น และได้เห็นถึงความสำคัญของศิลป์ผ้าควิลท์จนเกิดเป็นเทศกาลผ้าควิลท์ในปี 2553 ขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทยภายใต้ชื่อว่า “ไทยแลนด์ ควิลท์ เฟสติวัล” ศิริวรรณ วิลาศักดานนท์ กล่าวว่า การทำงานควิลท์ในเมืองไทยกำลังได้รับความนิยม เพราะเป็นงานอดิเรกที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และสามารถทำเป็นอาชีพสร้างรายได้อีกด้วย ในอนาคตงานประเภทนี้จะกลายเป็นที่รู้จักและมีแนวโน้มการเติบโตของตลาดที่กว้างขึ้น (ศิริวรรณ วิลาศักดานนท์. 2553 : ออนไลน์) เทคนิคการตัดเย็บที่ใช้เอกลักษณ์เฉพาะอย่างผ้าควิลท์ (Quilt) มีการถูกนำมาประยุกต์เป็นสินค้าแฟชั่นประเภทต่าง ๆ ที่ถูกถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น โดยการผสมผสานกับนวัตกรรมของวัสดุในแต่ละยุคสมัยที่แตกต่างและมีความโดดเด่นกันออกไป ปัจจุบันมีการพัฒนาจากรูปแบบเดิมคือที่นิยมทำเป็นผ้าห่ม จนกระทั่งกลายมาเป็นกระโปรง เสื้อผ้า รวมไปถึงหัวของเครื่องใช้ เช่น ปลอกหมอน ผ้าคลุมเตียง ภาพแขวนผ้าผนัง ผ้าปูโต๊ะ และของตกแต่งบ้าน เป็นต้น

2.4 วัสดุอุปกรณ์ และขั้นตอนการทำควิลท์

ในการทำงานควิลท์มีวัสดุอุปกรณ์ และขั้นตอนการทำควิลท์แตกต่างกันไปตามประเภทของชิ้นงาน ซึ่ง วัสดุอุปกรณ์พื้นฐานก็ไม่ได้แตกต่างกัน และต่อไปนี้จะขอยกตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์ และขั้นตอนการทำปลอกหมอนดังนี้

2.4.1 อุปกรณ์สำหรับตัด

2.4.1.1 กรรไกรเล็กปลายแหลม กรรไกรขนาดใหญ่ สำหรับตัดผ้าและตัดกระดาษ

2.4.1.2 ลูกกลิ้งตัดผ้า (Rotary Cutter) พร้อมใบมีด และแผ่นรองตัด

2.4.1.3 ไม้บรรทัด กว้าง $4\frac{1}{2}$ นิ้ว – $6\frac{1}{2}$ นิ้ว ยาว $12\frac{1}{2}$ นิ้ว – $24\frac{1}{2}$ นิ้ว และขนาดอื่นๆ อีกที่จำเป็นต้องใช้ในแต่ละแบบ

2.4.1.4 ที่เลาะตะเข็บผ้า

2.4.2 อุปกรณ์สำหรับการสร้างแบบและการลอกลาย

2.4.2.2 ดินสอ 2 B และ HB ยางลบ ปากกาเมจิก

2.4.2.2 แผ่นพลาสติก (PVC) สำหรับทำแบบ

2.4.2.3 กระดาษลอกลาย(ควรใช้สีอ่อน)

2.4.2.4 ปากกาลูกลื่นที่มีก้มดแล้ว สำหรับลอกลาย

2.4.2.5 เครื่องคิดเลข

2.4.2.6 สายวัด

2.4.3 ผ้า

2.4.3.1 ผ้าคอตตอน 100 % หลักแบบลายสีตามชอบ

2.4.3.2 ผ้าชนิดอื่น ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อใช้รองชั้นงานที่เย็บเสร็จแล้ว (Backing) และเป็นตัวหนอน

2.4.3.3 ไอลีอีสเตอร์ชนิดแผ่น (Padding)

2.4.3.4 ไอลีอีสเตอร์สำหรับยัดตัวหนอน

2.4.4 อุปกรณ์สำหรับการเย็บ

2.4.4.1 เข็มหมุด หัวกลม

2.4.4.2 เข็มหมุดหัวอกไม้

2.4.4.3 เข็มเย็บผ้า

2.4.4.4 ด้าย ทำจากผ้าย 100 % หรือผ้ายหุ้มไอลีอีสเตอร์ สำหรับการเย็บด้วยมือ หรือจักร ส่วนด้ายที่ทำจากไอลีอีสเตอร์ 100 % จะมีความแข็งแรง และคม เมื่อใช้เย็บ ผ้าฝ้ายจะทำให้ตัวใย

ผ้าฝ้ายหาดได้ง่าย ส่วนด้ายทำควิลต์ด้วยการเย็บมือ ควรเลือกตัวยานินดเน้นใหญ่ แข็งแรง ก่อนใช้ควรรูดไข หรือ เทียนไขเพื่อให้ลื่น เย็บง่าย

2.4.4.5 ปลอกน้ำ (Thimble) สำหรับสวมนิ้วเย็บผ้า ควรหัดใช้ให้ตันด์ โดยใส่ น้ำกางทั้ง 2 มือ จะช่วยป้องกันถูกเข็มแทง หรือใช้ช่วยตันโคนเข็มให้หลุดผ้า มีให้เลือกหลายแบบ

2.4.4.6 เตาเรดขนาดเล็ก

2.4.5 ขั้นตอนการเย็บปลอกหมอนชั้นหน้า (Decorative top)

2.4.5.1 ใช้มั่บพรหัดร่างแบบที่เป็นรูปสามเหลี่ยม 2 ขนาด ลงบนแผ่นพลาสติก

2.4.5.2 ใช้กรรไกรขนาดใหญ่ตัดแผ่นพลาสติกตามแบบที่ร่างไว้ จะได้พลาสติก 2 แผ่น

2.4.5.3 วางแผ่นแบบพลาสติกที่ได้ ทับลงบนผ้าคอตตอน 100 % ที่เตรียมไว้ใช้ ปักการคาดตามแบบและเพื่อยืดโดยรอบด้านละประมาณ 7 ม.ม. แล้วจึงตัดผ้าตามแบบ

2.4.5.4 เมื่อได้ผ้าครบจำนวนชั้นที่ได้อาบแบบไว้แล้ว ลองนำมารวบเรียงต่อ กัน โดย เลือกสีและลาย ลับสับเปลี่ยนให้ดูสวยงามตามใจชอบ แต่จะต้องเรียงให้ออกมาเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดเท่า ปลอกหมอนที่ต้องการ

2.4.5.6 จากนั้นนำผ้าแต่ละชิ้นมาเย็บต่อ กันจนคลายเป็นรูป

2.4.5.6 นำผ้าที่เย็บแล้วมารีดตะเข็บด้านหลังให้เรียบเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสสวยงาม

2.4.5.7 ตัดไปโพลีเอสเตอร์ชนิดแผ่นขนาดเท่าปลอกหมอน วางไปโพลีเอสเตอร์ชนิด แผ่นทับลงบนผ้าที่เตรียมไว้ทำปลอกหมอนนำผ้าชั้นหน้าที่เย็บไว้แล้ววางทับลงชั้นบนสุดรวมเป็น 3 ชั้น

2.4.5.8 ใช้เข็มหมุดกลัดเพื่อกันผ้า 3 ชั้นเลื่อนหลุดจากกัน

2.4.5.9 เย็บนาผ้าทั้งสามชั้นติดกัน

2.4.4.10 เย็บโดยวิธีดันมือตามแนวรอยต่อผ้า หรือที่เรียกว่า Quilting

2.4.5.11 จานนั่นนำผ้าชินหลังมาเย็บติดกันชิ้นหน้า และยัดไยโพลีเอสเตอร์ให้เต็มเย็บ

ปิดช่องตะเข็บให้เรียบร้อย (พิเชฐ พุฒาล. 2550 : 83-90; อ้างอิงจาก อธิรัตน์ พลีก)

ในการทำงานคิวลิท์วัสดุอุปกรณ์และขั้นตอนการทำงานคิวลิท์จะมีความแตกต่างกันไปตามประเภทของชิ้นงาน แต่ในส่วนอุปกรณ์และขั้นตอนพื้นฐานก็ไม่ได้แตกต่างกัน ซึ่งในส่วนรายละเอียดอาจจะแตกต่างกันตามประเภทและรูปแบบของชิ้นงาน

3. ผ้าทอเก้ายอ

3.1 ความเป็นมาผ้าทอเก้ายอ

ผ้าทอเก้ายอ เป็นผ้าทอพื้นเมืองที่สืบสาน下來นานาชาติเก้ายอ ชาวไทยเชื้อสายจีนที่ยังคงถือครองมาจากการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความหลากหลายทางด้านลักษณะ เช่น ผ้าทอเก้ายอที่มีลักษณะเด่นคือ “กีมือ” หรือ “กีมือ” เป็นเครื่องมือในการทอที่ใช้ “ตรน” แทนกระดูก ผ้าที่ทอในระยะแรกนั้นจะเป็นแบบเรียบ ๆ ไม่มีลวดลาย ต่อมาได้มีการประดับด้วยลวดลาย เช่น “ลายก้านแย่ง” ซึ่งเดิมคือ “ลายคอนกษา” ในปี พ.ศ. 2475 ชาวเก้ายอได้นำผ้าทอขึ้นถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เจ้าอยู่หัว จึงได้รับพระราชทานชื่อใหม่ว่า “ราชวัตร” แปลว่า “ กิจวัตร หรือ การกระทำ ”

ในปี พ.ศ. 2482 ทางกรมการเมืองสงขลา ได้ส่งครุสุนทร์ผู้จากเชียงใหม่ 2 คน ชื่อนายยี่หลุน และนายพุดดี้(ปรากรุหัสกุล) ให้ไปสอนวิธีการทอผ้าด้วยกระดูกให้ชาวเก้ายอเป็นครั้งแรก โดยใช้สถานที่ของวัดแหลมพ้อ ชาวเก้ายอจึงใช้กระดูกในการทอผ้ามาจนถึงปัจจุบัน ต่อมาได้เปลี่ยนวิธีการย้อมผ้าจากสีธรรมชาติ มาเป็นสีย้อมผ้าจากคล้ำด แต่เทคนิคการย้อมสียังไม่ได้พอกำหนดให้สัมภ์ เนื้อผ้าหมายเหตุนี้มาจากงานที่ได้รับการเผยแพร่ในท้องถิ่น มีขั้นตอนที่ซับซ้อนและซับซ้อนมากกว่า ทำให้ผ้าทอเก้ายอไม่สามารถแข่งขันกับผ้าจากโรงงานได้ การทอผ้าจากเก้ายอจึงจะใช้เวลาในการทอประมาณ 30 ปี จนกระทั่งปี พ.ศ. 2516 สมาคมศิรินักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดสงขลา ได้คิดพื้นฟูการทอผ้าเก้ายอขึ้น โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาอบรมการทอผ้า และสอนวิธีการย้อมผ้าที่ถูกวิธีให้กับชาวเก้ายอ ผ้าทอเก้ายอจึงได้รับการพัฒนาให้มีสีสันและคุณภาพดีขึ้น ปัจจุบันผ้าทอเก้ายอเป็นผ้าทอที่มีความ

ประณีต เส้นใยสีสันสดใส ลวดลายวิจิตรงดงาม มีลายผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น ลายราชวัตร ลายข้าวดอกลาย แมงดา ลายสอง อันเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดมาจนปัจจุบัน (สำนักงานเลขานุการสภาพรศึกษา. 2552: 67-71; อ้างอิงจาก กรีม สินธุรัตน์)

ผ้าทอเกาหลี เป็นผ้าทอพื้นเมืองของชาวเกาหลี ตำบลเกาหลี อำเภอเมือง จังหวัดสุงชลา ที่สืบสานจากชาวไทยเชื้อสายจีนตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่งผ้าทอในระยะแรกนั้นจะเป็นแบบเรียบ ๆ ไม่มีลวดลายแต่ในปัจจุบันผ้าทอเกาหลีเป็นผ้าทอที่มีความประณีต เส้นใยสีสันสดใส ลวดลายประณีตสวยงาม มีลายผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น ลายราชวัตร ลายข้าวดอกลาย ลายแมงดา ลายสอง ที่เป็นภูมิปัญญาสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

3.2 ลวดลายของผ้าทอเกาหลี

ผ้าทอเกาหลีเป็นผ้าทอที่มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์ เป็นภูมิปัญญาที่ซ่างหนอดคันขึ้นเพื่อประดิษฐ์ลายผ้าใหม่ ๆ ขึ้น ในสมัยโบราณลายผ้าเกาหลีเป็นลายง่าย ๆ ที่จัดจากการทอกันมากจากบรรพบุรุษ ต่อมาเมื่อการพลิกแพลงตัดเปล่ง ทอเป็นลวดลายที่เปลกลิปกว่าเดิม ถ้าสวยงามมีผู้นิยมก็จะทอดต่อ กันมา และตั้งชื่อตามผู้ที่เป็นต้นคิดลาย เช่น ลายโโคเกี้ยม หรือเรียกตามลักษณะลายที่คล้านคลึงกับพร洱ไม้ เช่น ลายดอกขี้ไก่ ลายดอกพะยอม เป็นต้น

วิธีการคิดลายใหม่นั้นอาจคิดพลิกแพลงจากแม่ลายเดิม โดยเริ่มจากการคิดลายก่อนว่าจะวางแผน ออกแบบลายในตัวร่างแล้วลองนำมาตัดลายดู ถ้าถูกต้องสวยงามก็สามารถทอเป็นลายใหม่ต่อไป บางครั้งต้องทดลองใช้ไม้ไผ่มาสอนดูก่อนเพื่อเป็นแนวทางในการทอ ถ้าลวดลายก่อนจะเป็นไปตามที่คิดหรือไม่เจึงจะนำใบคัดลายผ้าเก็บตาก ถ้าอกมาไม่สวยหรือคิดผิดก็ต้องรื้อทำใหม่ นอกจากการคิดลายผ้าแล้วยังต้องคิดถึงการเล่นสีให้สัมพันธ์กันด้วย ว่าจะใช้สีอะไรมาตัดกับสีอะไรให้เกิดลายที่สวยงามและความเด่นของผ้า

ลวดลายของผ้าทอเกาหลี ที่ปรากวูญี่และนิยมใช้ในปัจจุบันได้แก่ ลายราชวัตร ลายดอกพิกุล ลายลูกแก้ว ลายรสมุนฑุรี ลายดอกพะยอม ลายดอกกรัก ลายดอกหัวหนึ่ง ลายเทพพนม ลายพริกไทย ลายลูกหวาน ลายหมากรุก ลายบุหงา ลายดอกพกากรองหรือลายดอกลูกไก่ ลายตาสก็อต ลายกาบนาท ลายคชกริช ลายข้าวหลามตัด ลายโโคเกี้ยม ลายสีเหลี่ยมหรือลายตะเครี้ย

3.3 เครื่องมือ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

เครื่องทดสอบ อุปกรณ์หรือเครื่องมือสำคัญในการทดสอบคือเครื่องทดสอบ ซึ่งคนไทยพื้นบ้านในภาคกลางภาคเหนือและภาคอีสาน เรียกว่า กี หรือ หูก ภาคใต้เรียกว่า เก กี หรือหูก พัฒนาขึ้นมาจากการเบื้องต้นที่ต้องการให้มีการขัดลายกันระหว่างด้ายเส้นยืนกับลายด้ายเส้นพุ่ง เป็นจำนวนมากเพียงพอที่จะให้เกิดเป็นผ้าขี้น

กระสาย ใช้สำหรับพุงด้ายเข้าไปขัดกับด้ายเส้นยืนทุกเส้น และพุงกลับไปกลับมา จนเกิดเป็นเนื้อผ้าตามลวดลายและขนาดที่ต้องการ

เส้นด้าย เส้นด้ายหรือเส้นไหมซึ่งย้อมแล้ว เตรียมม้วนขึ้นกีเป็นด้ายเส้นยืน และเส้นพุ่ง

3.4 กระบวนการผลิตผ้าทดสอบ

3.4.1 การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ เครื่องทดสอบ หรือ กี เส้นไหมหรือเส้นไหมประดิษฐ์ สีย้อมผ้า

3.4.2 ขั้นตอนการผลิต

1) การเตรียมด้าย ในปัจจุบันเส้นด้ายที่ใช้เป็นเส้นด้ายโถเลและด้ายฝ้ายสำเร็จรูป ย้อมสีให้เรียบร้อย มีหลายสีให้เลือก แต่ในสมัยก่อนนั้น เส้นด้ายที่ใช้เป็นเส้นด้ายฝ้ายดิบซึ่งต้องมาต้มแยกไขมันก่อน เพื่อสกัดไขมันและสีสักประกอบ หลังจากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการย้อม ด้วยขาวจะต้องนำไปฟอกขาวเสียก่อน เพื่อให้ได้ฝ้ายขาว หากต้องการด้ายสีอ่อนก็นำได้ขาวที่ได้มาข้อมสีอ่อน ส่วนถ้าจะย้อมสีเข้ม เช่นสีแดง สีน้ำเงิน หรือสีจัด ๆ ไม่ต้องนำด้วยไปฟอกขาวก่อนก็สามารถย้อมสีเข้มได้เลย จากนั้นจึงจะนำไปล้วงน้ำเปลี่ยนเพื่อคงสภาพสีและให้เส้นด้ายเรียบ นำไปผิงที่มีลมพัดผ่านเพื่อให้ด้ายแห้ง

2) การหันด้าย การหันด้ายหรือหมุนด้ายเข้าหลอด คือการนำด้ายที่ย้อมสีตามความต้องการแล้ว นำมาหมุนเข้าหลอดพลาสติกที่มีความยาวประมาณหนึ่ง หมุนด้วยยืนตามความต้องการลงในหลอด

3) คันธุก หรือเดินด้วย เป็นการเตรียมด้วยยืน โดยนำด้วยที่กรอเข้าหลอดไวน์มาจัดเรียงเสียบไว้กับร่างเสียบธุก แล้วนำด้วยมาพันกับหลักของที่คันธุก กลับไปกลับมานจได้ความยาวที่ต้องการซึ่งต้องเดินหลายเที่ยวจนครบ ความกว้างของผ้า

4) สอดฟันหวี ต่อมาก็คือการต่อฟันหวี (นำด้วยไปสอดฟันหวี) โดยใช้คนสองคน คนหนึ่งเสียบเบ็ดผ่านฟันหวี อีกคนคล้องด้วยแล้วดึงมาที่ไม้ ทำที่ละช่อง จนครบตามความยาวของฟันหวี (ถ้าผ้ากว้าง 1 เมตร จะมีฟันหวีประมาณ 1200 ช่อง)

5) ม้วนด้วย เป็นการนำด้วยไปม้วนเข้าไม้ม้วน โดยมีเครื่องหีบด้วยเข้าม้วน ตามความยาวของด้วยที่เดินไว้

6) นำเข้ากีหอ นำเข้ากีหอ หมวดเส้นด้วยให้ตึง แล้วพลิกเอาด้านใต้ขึ้น ใส่ฟันปลาให้ตึง

7) พลิกหู คลีด้วยจากระหัด ดึงด้วยผ่านไม้ม้วนผ้า ใช้เชือกคล้องไม้รับผ้ากับไม้รับด้วย

8) การคัดดอกหรือเก็บลาย การเก็บลาย คือการคัดเส้นด้วยแยกชิ้นลงตามลักษณะของลาย ผ้าสีต่างกันขึ้นไปจะต้องมีการคัดดอกคัดลายไว้ก่อน แล้วจึงเก็บตะกอ ผ้าสีต่างกันนั้นตัดด้วยสองครั้ง หกตะกอคัดสามครั้ง แปดตะกอคัดสี่ครั้ง

9) เก็บตะกอ ก่อเขารือเก็บตะกอ เป็นการใช้เส้นด้วยขนาดใหญ่ผูกเส้นด้วยยืนที่เป็นเส้นยก ที่คัดแยกคั่นไว้จะงบไม้เรียว เพื่อใช้ยกแยกเส้นสำหรับสอดด้วยพุงให้เป็นผืนผ้าและตรวจสอบตามต้องการหลังจากเก็บตะกอ เสร็จแล้วจึงโยงลูกกลิ้ง ผูกเท้าเหยียบ และทดลองทดสอบด้วย ต่อจากนั้นก็ถึงขั้นตอนการห่อ

3.5 คำศัพท์ที่ใช้ในการทอผ้าเกษตรฯ

แกะลาย การนับเส้นด้วยยืนในผืนผ้าเดิมแยกเป็นยกเส้นขั้มหรือชิ้นลง จากผ้าผืนเดิมเพื่อสร้างลาย โดยจดเก็บสูตรไว้

เข้า หรือตะกอ เป็นอุปกรณ์ที่ทำหน้าที่แยกเส้นด้วยยืนให้ชิ้นลง เพื่อให้เส้นด้วยขัดกัน เกิดเป็นเนื้อผ้า เขามีสองชนิด คือเขายกดอกและเขาลายขัด วิธีทำให้เขือกหรือเส้นด้วยเบอร์ใหญ่ เช่นเบอร์ 6 เบอร์ 9

คล้องเส้นด้วยยืน ผูกไว้กับไวเรียว 2 อัน ประเทกันเป็นโครงยึดด้วย จำนวนขาที่ผูกต่อ 1 ลาย นับเป็นนัดหรือไม้ ส่วนขาลายขัดมีสองขาแยกเส้นด้วยบนล่าง ผูกโยงกับไม้กลม ห้อยไว้ข้างล่าง สำหรับใช้เท่าเหยียบสลับกัน

เชา การนับทอผ้ากำหนดจากการที่คันหยูใส่ด้วยชุดใหม่แต่ละครั้ง ใส่ด้วยชุดใหม่ชุดหนึ่ง นับเป็นหนึ่งเชา

ตีนเหยียบ เป็นไม้ผูกโยงกับเชา จะมีตีนเหยียบกีอันขึ้นอยู่กับลายผ้า

เที่ยว การเดินด้วยจนครบความยาวของผ้าที่ต้องการในแต่ละชุด

นัด ไม้ที่ใช้สักน้ำระหว่างเส้นด้ายให้ขัดตอนเก็บก้ามปู

การทดสอบ การทดสอบผ้าที่ใช้ด้วยพุ่ง 2 ชนิด ชนิดที่1 เป็นเส้นด้ายที่ทำให้ pragudอกนูนสูงกว่าสีพื้น ทดสอบลายแต่ละนัด ชนิดที่2 ใช้หอลายขัดเพื่อเป็นโครงร่างผินผ้า และหุนดอกให้บุนเดินขึ้นจากเนื้อผ้า

สีบูก การใช้เส้นด้านที่คิดคันมาใหม่มาต่อ กับเส้นด้ายในกีที่ท่องหมดขาดและตัดผ้าออกไปแล้ว บางที่เรียกสัน ฯ ว่าสีบ วิธีนี้ใช้กับการทดสอบเดินไม่ต้องรื้อเก็บลายใหม่

องค์ความรู้เกี่ยวกับการเก็บดอกลายผ้า

สูตรเก็บดอกลายผ้าเก่าอยู่ เป็นหัวใจของการทดสอบ เป็นขั้นตอนที่ต้องอาศัยความละเอียดอดทน และอุตสาหพยายามของช่างทดสอบ ผู้มีความสามารถในการทำขั้นตอนนี้มีจำนวนน้อย ปัจจุบันทำได้เพียงไม่กี่คนเท่านั้น

สูตรเก็บดอกลายราชวัตร 4 ตะกอ

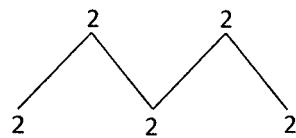
เส้นยืนสองสี : ใช้สีขาวกับสีอ่อนไว้กีด้วย

วิธีเก็บด้วย เก็บ 2 ครั้ง เป็นสีตะกอ

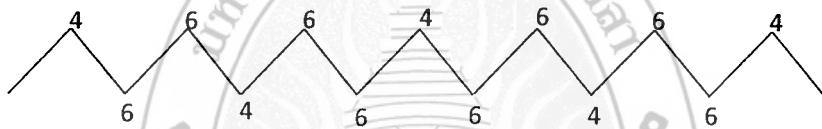
เก็บครั้งที่ 1 จะได้ตะกอ 1 และ 4

เก็บครั้งที่ 2 จะได้ตะกอ 3 และ 2

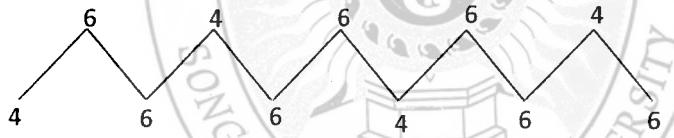
วิธีเก็บริมผ้า ก่ออยิกดอกจะต้องเก็บริมผ้าก่อน การเก็บริมมีสูตรดังนี้

ไม้ที่ 1

ไม้ที่ 2

วิธีก่อตะกอเลื่อนตาราง

สอดเม้นด์ที่ 2 และ 3 ก่อตะกอที่ 2 ก่อน

แล้วก่อตะกอที่ 3 เลื่อนไปยื่นตะกอที่ 2

ต่อด้วยตะกอที่ 1 และตะกอที่ 4 ก่อคงที่เดิมไว้

1	_____
2	_____
3	_____
4	_____

←

การผูกตະกອກกับตື່ນເຫີຍບ

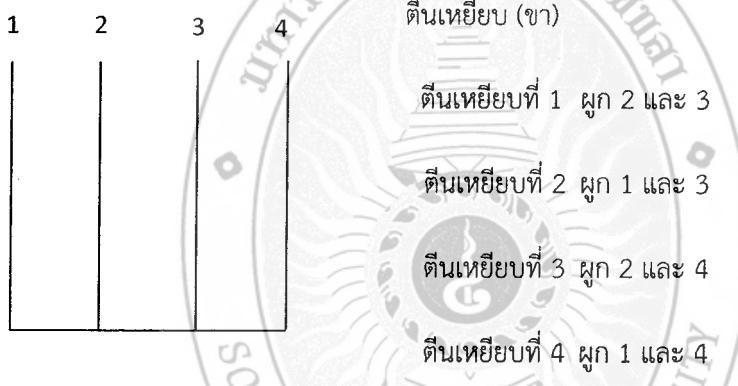
ແຕ່ລະຕະກອຈະຜູກເຂົອກ 2 ເສັ້ນ

ลงทะเบียนที่ 1 ผู้ตีนเหียบ 2,4

ຕະກອທີ່ 2 ຜູກຕືນເຫຍີຍບ 1,3

ព័ករណី ៣ ផ្សេងៗនៃសារិយប៊ូ ១,២

ຕະກອທີ່ 4 ຜົກຕື່ນເຫັນຢັບ 3,4

ຈິງທີ່ທອ	1213	1213	2323	1213	1213	2323
	4342	4342	3243	4243	423	2323

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเพ้าผ้าทอเกาะยอโดยใช้เทคนิคควิลท์ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

เจาะลึกพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจัดทำในช่วงเวลาที่กำหนด ให้ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ไม่ใช่แค่การนำผลิตภัณฑ์ไปขาย แต่ต้องมีการวางแผนและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพึงพอใจของลูกค้าและสร้างรายได้ให้กับองค์กร

คน มีการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม 3 วงรอบ แนวทางหลักในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ คือ การนำเศษวัสดุที่เหลือจากการทำพัดใบกะพ้อมาพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ ได้ต้นแบบผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย จำนวน 21 ชุดผลิตภัณฑ์ 53 ชิ้นงาน ได้แก่นำในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจักสานห้องถิน ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาสามารถนำไปจำหน่ายตลาดด้วยยอดความรู้ให้กับเยาวชนในห้องถิน ผลการวิจัย เป็นประโยชน์ต่อชุมชนในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจักสานห้องถินอย่างเป็นรูปธรรม (เจษฎา พัตรานันท์. 2553 : บทคัดย่อ)

เรวัต สุขสิกัญจน์ ได้ศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จักสานกระจุดในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมี วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมในจังหวัด นครศรีธรรมราช เกี่ยวกับการนำวัสดุอื่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์จักสานกระจุด และพัฒนา ผลิตภัณฑ์ร่วมกับวัสดุที่ได้ศึกษาและเลือกมาแล้ว จากนั้นศึกษาความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการออกแบบ และพัฒนาแล้ว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อย ละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปว่าผู้ผลิต และผู้จำหน่าย มีความต้องการวัสดุที่จะนำมา ออกแบบร่วมกับกระจุด ควรเป็นประเภทรرمชาติด้วยกันที่หาได้ง่ายในห้องถิน คือ เชือกกล้าย ส่วนผู้ที่สนใจ ความต้องการย่านลิเพา สำหรับรูปแบบผลิตภัณฑ์ทั้งหมดมีความต้องการสอดคล้องกันว่าเป็นภายนอกส่อง วิธี ผสมผสานระหว่างวัสดุทั้งสอง ผู้ผลิต และผู้จำหน่าย เห็นว่าควรเป็นวิธีการเย็บขาดแบบเรียนกันหอย ใน อัตราส่วนระหว่างวัสดุ กระจุด 70% และเชือกกล้าย 30% ผลิตภัณฑ์จักสานกระจุดที่ได้รับการออกแบบและ พัฒนาแล้ว มีความพึงพอใจต่อผู้ผลิต ผู้จำหน่ายและผู้ที่สนใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (เรวัต สุขสิกัญจน์. 2550 : บทคัดย่อ)

สุจินต์ เพิ่มพูน ได้ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและสร้างรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา บ้านทุ่งหลวง อำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย ประเภทไม่เคลือบ และเพื่อส่งเสริมอาชีพสร้างรายได้ให้กับชุมชน ซึ่งเป็นอีก ทางเลือกหนึ่งในการสร้างรูปแบบของผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้าน บ้านทุ่งหลวง ก่อให้เกิดความเข้มแข็ง ของชุมชน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. ความต้องการด้านการออกแบบรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา บ้านทุ่งหลวง อำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย ของผู้ผลิตและผู้สนใจผลิตภัณฑ์ ส่วนใหญ่พอใจลักษณะรูปทรงและ รูปแบบผลิตภัณฑ์ โดยให้ความสนใจผลิตภัณฑ์กระถาง และยังเห็นว่าผลิตภัณฑ์ยังคงความเป็นเอกลักษณ์

เครื่องปั้นดินเผา บ้านทุ่งหลวง ด้วยมีการสมมพานเทคนิคการตกแต่งผลิตภัณฑ์ให้โดดเด่นโดยเฉพาะ 2. ผู้ผลิต และผู้สนใจผลิตภัณฑ์มีความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา บ้านทุ่งหลวง อำเภอศรีมหาศ จังหวัดสุโขทัย โดยให้ความสนใจผลิตภัณฑ์กระถาง ในระดับมากที่สุด ที่เหลือมีความพึงพอใจในระดับมากได้แก่ โ่องหรือภาชนะใส่น้ำ อ่างบัว โคมไฟและแจกัน (สุจินต์ เพิ่มพูล. 2550 : บทคัดย่อ)

ชีโรธน์ ทิพย์อุปถัมภ์ และนิรัช สุดสังข์ ได้ศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของการทำผ้าคิลท์ เพื่อนำไปสู่กระบวนการพัฒนารูปแบบกระเบ้าผ้าคิลท์สำหรับสตรียุคใหม่ ที่สัมพันธ์กับสายการผลิตของกลุ่มหัตถกรรมผ้าด้านมือท่าทางคิลท์ จังหวัดพิษณุโลก วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนแรก คือ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่สองคือ สอบถามและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการผลิต กลุ่มเป้า หมาย และแหล่งจำหน่าย ขั้นตอนที่สามคือ นำผลจากแบบสอบถามและสัมภาษณ์ไปกำหนดเป็นแนวคิดในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ขั้นตอนที่สี่คือ การออกแบบและพัฒนารูปแบบกระเบ้าผ้าคิลท์ โดยเป็นผลงานต้นแบบกระเบ้าคิลท์สไตล์โมเดิร์นวินเทจจำนวน 3 รูปแบบ ขั้นตอนที่ห้าคือ สร้างแบบสอบถามและสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์ 3 ด้าน คือ รูปทรง ประโยชน์ใช้สอย และกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดของสตรียุคใหม่ที่มีต่อผลงานต้นแบบกระเบ้าคิลท์ทั้ง 3 แบบ ขั้นตอนสุดท้ายคือ วิเคราะห์สรุปและอภิปรายผลประชากรในการวิจัยคือ กลุ่มสตรีในมหาวิทยาลัยเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วยอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา จำนวน 30 คน โดยการใช้สถิติเชิงบรรยายและการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบนอนพารามิตริกชนิดการทดสอบแบบฟรีด แมน TWOWAY ANOVA by Nonparametric Method Friedman สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบกระเบ้าผ้าคิลท์สำหรับสตรียุคใหม่โดยรวมอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 2 มากที่สุด กล่าวคือ 1) ด้านรูปทรง: มีโครงสร้างและรูปทรงสวยงามและทันสมัย 2) ด้านประโยชน์ใช้สอย: สะดวกในการหยิบหรือใส่ข้อมือได้มาก 3) ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด: มีความเป็นไปได้ในการผลิตจริง (ชีโรธน์ ทิพย์อุปถัมภ์ และนิรัช สุดสังข์. 2554 : ออนไลน์)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยทราบถึงขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าหัวใจโดยใช้เทคนิคคิลท์ และได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการออกแบบ ขั้นที่ 3 การออกแบบ ขั้นที่ 4 การคัดเลือกแบบ ขั้นที่ 5 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และขั้นที่ 6 การประเมินผล ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของระดับความพึงพอใจของรูปแบบผลิตภัณฑ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Area) โดยเลือกศึกษาจากกลุ่มผู้ผลิต คือ กลุ่มร่มไทร ที่ตั้งเลขที่ 53/1 หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร ตำบลเกะยอ อำเภอ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวที่มีการนำผ้าห่อ geleayoma พัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น กระเบื้อง สมุดโน๊ต กล่องนามบัตร กล่องกระดาษทิชชู เป็นต้น ซึ่งมีแนวคิดที่ต้องการปรับรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าห่อให้เป็นเอกลักษณ์

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้ผลิต กลุ่มร่มไทร จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 2 ผู้สนใจผลิตภัณฑ์ จำนวน 100 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

2. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

การพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบื้องผ้าห่อ geleayoma โดยใช้เทคนิคควิลท์ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปและรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าห่อ geleayoma ศึกษาข้อมูลจากกลุ่มร่มไทร ที่ตั้งเลขที่ 53/1 หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร ตำบลเกะยอ อำเภอ จังหวัดสงขลา ในประเด็นดังนี้

- 1.1.1 ชื่อกลุ่ม
- 1.1.2 ที่ตั้งกลุ่ม
- 1.1.3 ประวัติความเป็นมาของกลุ่ม
- 1.1.4 ประชานกลุ่ม

1.1.5 จำนวนสมาชิกกลุ่ม

1.1.6 ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม

1.1.7 ความต้องการในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอเกาหลี

1.2 ข้อมูลที่ว่าไปการทำผ้าคิลท์ เอกลักษณ์ และขั้นตอนในการทำผ้าคิลท์ ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ ตำรา เอกสารและเว็บไซต์ ในประเด็นดังนี้

1.2.1 ความหมายของงานคิลท์

1.2.2 ประวัติความเป็นมาของงานคิลท์

1.2.3 เอกลักษณ์ของงานคิลท์

1.2.4 วัสดุอุปกรณ์ และขั้นตอนการทำงานคิลท์

1.3 แนวความคิดและกระบวนการในการออกแบบผลิตภัณฑ์ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการออกแบบ

หลังจากที่ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานแล้ว ผู้วิจัยก็ได้วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดแนวคิดและขอบเขตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จะเป้าผ้าทอเกาหลี ในครั้งนี้กำหนดแนวคิดและขอบเขตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ ออกแบบและพัฒนากระโปรงผ้าทอเกาหลีที่มีความทันสมัย สวายงาม และมีเอกลักษณ์ จากการที่ได้สอบถามความต้องการด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์กระโปรงผ้าทอเกาหลีจากสมาชิกกลุ่มผ้าทอร์มไทร พบร่วมกับ สมาชิกกลุ่มต้องการผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ สวายงาม และทันสมัย มีรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง แต่ยังคงคุณค่าเอกลักษณ์ของผ้าทอเกาหลีอยู่ ผู้วิจัยจึงนำรูปร่างเรขาคณิตมาใช้ ใช้องค์ประกอบที่น้อย ซึ่งลดลายเกิดจากการนำผ้ารูปร่างสามเหลี่ยมมาต่อให้เกิดลายที่สวยงาม เป็นผลิตภัณฑ์กระโปรงผ้าทอเกาหลีที่เหมาะสมกับกลุ่มศตรีวัยทำงาน

ขั้นที่ 3 การออกแบบ

หลังจากที่ได้ข้อสรุปเพื่อการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์กระโปรงผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคคิลท์ แล้วผู้วิจัยได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และประเมินความคิดจากข้อมูลที่รวบรวมออกแบบและร่างแบบตามแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน 10 แบบ โดยเริ่มจากการออกแบบลายลายก่อนซึ่งลดลายเกิดจากการนำผ้ารูปร่างสามเหลี่ยมมาต่อ กัน หลังจากนั้นให้สมาชิกกลุ่มร่วมไทรคัดเลือกลาย กำหนดโครงสร้างและเพื่อให้สอดคล้องกับสีของผ้าทอเกาหลีที่มีอยู่

ภาพประกอบ 3.2 แบบร่างลวดลายกระเป้าที่คัดเลือก

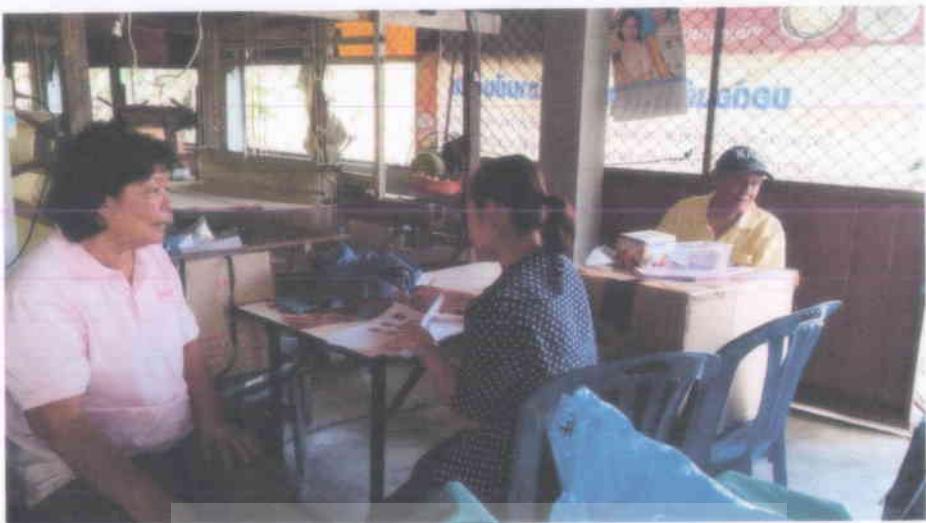

ภาพประกอบ 3.3 แบบร่างกระเป๋า จำนวน 10 แบบ

ขั้นที่ 4 การคัดเลือกแบบ

หลังจากที่ได้ออกแบบร่างผลิตภัณฑ์กระเป๋าผ้าห่อเก้ายอตามแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จำนวน 10 แบบ แล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบร่างผลิตภัณฑ์กระเป๋าผ้าห่อเก้ายอไปให้กับกลุ่มผู้ทรงไวร์คัดเลือกรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมและสามารถผลิตได้จริง จำนวน 3 แบบ โดยวิธีการสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มร่วมไวร์จำนวน 6 คน ดังนี้

1. นางสาวจงกลณี สุวรรณพรรค
2. นางลลิตา น้อยสุวรรณ
3. นางจีราพร สว่างภูมิ
4. นางปริยา สินธุรัตน์
5. นางจิตรา ขุนจันทร์
6. นางสาวยมนา สินธุรัตน์
7. นายกรีม สินธุรัตน์

ภาพประกอบ 3.4 ลงพื้นที่เพื่อคัดเลือกแบบร่างผลิตภัณฑ์

ภาพประกอบ 3.5 แบบร่างกระเป๋าที่กลุ่มผ้าทอร่วมไทรคัดเลือก

ขั้นที่ 5 การพัฒนาผลิตภัณฑ์

หลังจากได้แบบผลิตภัณฑ์กรรไเป้ผ้าทอเก่าเยื่อที่คัดเลือก จำนวน 3 แบบ แล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปสู่กระบวนการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์

ใบที่ 1

ภาพประกอบ 3.6 แบบร่างผลิตภัณฑ์กรรไเป้ผ้าทอเก่าเยื่อ รูปแบบที่ 1

รูปแบบที่ 2

ภาพประกอบ 3.7 แบบร่างผลิตภัณฑ์กระเป๋าเป้ผ้าห่อเก้ายอ รูปแบบที่ 2

รูปแบบที่ 3

ขั้นตอนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

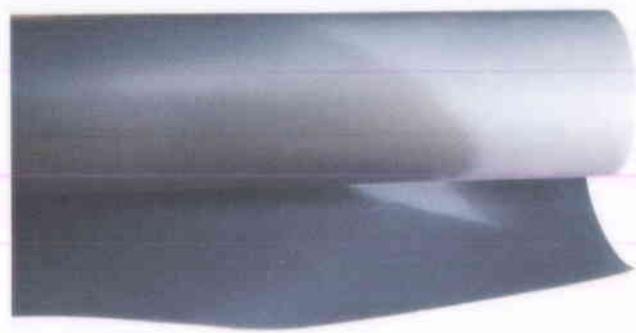
1.1 วัสดุ อุปกรณ์

ภาพประกอบ 3.10 ผ้าซับใน

ภาพประกอบ 3.12 ผ้าขาว

ภาพประกอบ 3.13 แผ่น PE รองกัน

ภาพประกอบ 3.14 หนัง

ภาพประกอบ 3.15 สายยาง

ภาพประกอบ 3.16 เส้นเชือกและหัวชิป

ภาพประกอบ 3.17 ปุ่มกัน

ภาพประกอบ 3.18 ห่วงคล้อง

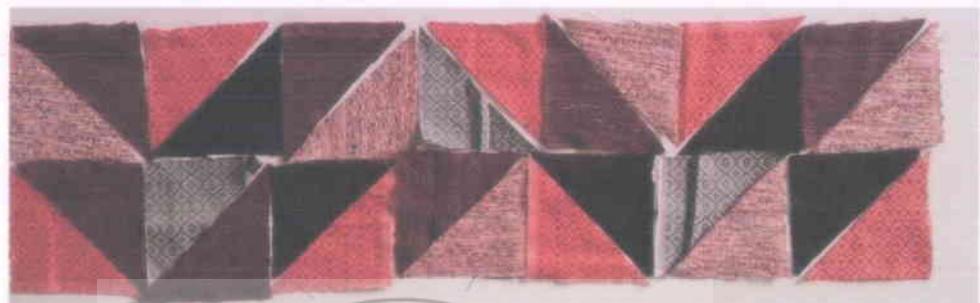

1.2 ขั้นตอนการทำ

1.2.1 ใช้มีนบาร์ทัดร่างแบบที่เป็นรูปสามเหลี่ยม ลงบนแผ่นพลาสติก แล้วใช้กรรไกรตัด แผ่นพลาสติกตามแบบที่ร่างไว้

1.2.2 วางแผ่นแบบพลาสติกที่ได้ ทับลงบนผ้าห่อ geleoy ที่เตรียมไว้ใช้ปักการคาดตามแบบและเพื่อยืดโดยรอบด้านละประมาณ 7 ม.ม. แล้วจึงตัดผ้าตามแบบ ในขั้นตอนนี้ต้องใช้ผ้าขาวซับด้านหลังผ้าห่อ geleoy เพราะง่ายและสะดวกต่อการตัดเย็บ เนื่องจากผ้าหอมีความยืดหยุ่นสูง อาจทำให้ไม่ได้ขนาดตามที่ต้องการ

1.2.3 เมื่อได้ผ้าครบจำนวนชิ้นที่ได้ออกแบบไว้แล้ว นำมารวบเรียงต่อกันตามลวดลายที่ออกแบบ เทคนิคควิลท์ที่นำมาใช้คือ แพทเทิร์ก (Patchwork) คือ การต่อผ้ารูปเรขาคณิตให้เกิดเป็นลวดลาย เรียงต่อกันให้ออกมาเป็นรูปสีเหลี่ยมจัตุรัสตามขนาดที่ต้องการ

ภาพประกอบ 3.21 ผ้ารูปสามเหลี่ยมที่นำมาเรียงต่อกันตามลวดลายที่ออกแบบ

ภาพประกอบ 3.22 ลวดลายที่ออกแบบไว้

1.2.4 จากนั้นนำผ้าแต่ละชิ้นมาเย็บต่อกันจนกลายเป็นลวดลายตามที่ต้องการ

ภาพประกอบ 3.23 ผ้ารูปสามเหลี่ยมที่เย็บต่อกันเป็นลวดลาย

1.2.5 หลังจากต่อ漉ดลายแล้วนำมาเย็บต่อกับผ้าสีพื้นตามที่ออกแบบไว้ ตัดโดยโลเลอสเตอร์ชนิดแผ่นขนาดเท่ากระเบ้า วางไข่โลเลอสเตอร์ชนิดแผ่นทับลงบนผ้าที่เตรียมไว้นำผ้าชิ้นหน้าที่เย็บไว้แล้ววางทับลงชั้นบนสุดรวมเป็น 3 ชั้น แล้วเย็บควิลท์ให้ติดกัน

1.2.6 เมื่อได้กระเบ้าด้านหน้าและด้านหลังแล้วนำมาเย็บกับส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น หุกระเบ้า หนัง เป็นต้น

ภาพประกอบ 3.25 การประกอบกับส่วนอื่น ๆ

1.2.7 เย็บประกอบขั้นรูปกระเปาตามแบบและใส่ซับในกระเปา

ภาพประกอบ 3.26 การประกอบกระเปา กับซับใน

1.2.4 หลังจากประกอบส่วนอื่น ๆ เสร็จแล้วก็เย็บแต่ละส่วนเข้าด้วยกันจนได้กระเปาที่

สมบูรณ์

ภาพประกอบ 3.27 กระเปาผ้าทอเกาหลีที่เสร็จสมบูรณ์

ขั้นที่ 6 การประเมินผล

หลังจากที่ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าห่อເກະຍອโดยใช้เทคนิคควิลท์แล้ว ผู้จัดได้นำมาศึกษาความพึงพอใจ จากสมาชิกกลุ่มร่วมไทย จำนวน 5 คน และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ จำนวน 100 คน

ภาพประกอบ 3.28 ลงพื้นที่เพื่อให้สมาชิกประเมินผลิตภัณฑ์ด้านแบบ

ภาพประกอบ 3.29 มอบผลิตภัณฑ์ต้นแบบให้กับกลุ่มเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 แบบสัมภาษณ์
- 3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบื้องผ้าห้องน้ำโดยใช้เทคนิคควิลท์

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 4.1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์ผ้าห้องน้ำ ผู้วัยดำเนินการสร้าง ดังนี้
 - 4.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1.2 กำหนดกรอบค่าตามของแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วยช้อมูล 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ประวัติความเป็นมาของกลุ่มผ้าห้องน้ำ ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าห้องน้ำ
 - 4.1.3 สร้างแบบสัมภาษณ์ในแต่ละตอน ซึ่งมีประเด็นดังนี้
 - ตอนที่ 1 ประวัติความเป็นมาของกลุ่มผ้าห้องน้ำ ประกอบด้วย ชื่อกลุ่ม ที่ตั้งกลุ่ม ประชานกลุ่ม จำนวนสมาชิกกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม การจัดตั้งกลุ่ม หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ
 - ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าห้องน้ำ ประกอบด้วย ปัจจุบันผลิตภัณฑ์จากผ้าห้องน้ำมีรูปแบบ อะไรบ้าง การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าห้องน้ำที่ผ่านมาเป็นอย่างไร รูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าห้องน้ำที่ต้องการพัฒนามีรูปแบบอย่างไร

4.1.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เสนอต่อที่ปรึกษาโครงการวิจัยเพื่อพิจารณาความคลอบคลุมของข้อคำถามและภาษาที่ใช้ แล้วรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4.1.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่นำเสนอต่อที่ปรึกษาโครงการวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะในส่วนของภาษาที่ใช้ จนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ แล้วจึงนำไปใช้ในการวิจัย

4.2 แบบสอบถามความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อケーギอโดยใช้เทคนิคควิลท์ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

4.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4.2.2 กำหนดกรอบในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อケーギอโดยใช้เทคนิคควิลท์

4.2.3 สร้างแบบความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อケーギอโดยใช้เทคนิคควิลท์ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ในประเด็นดังนี้ คือ อายุ การศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อケーギอโดยใช้เทคนิคควิลท์ จำนวน 3 ด้านในประเด็นดังนี้ คือ ด้านรูปทรง ด้านประโยชน์ใช้สอย และด้านกลิ่นเป้าหมายทางการตลาด

4.2.4 การวิเคราะห์ค่าคะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อケーギอโดยใช้เทคนิคควิลท์ โดยการคำนวณคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีระดับความพึงพอใจและการแปลความหมายของคะแนนดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
คะแนน 3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	พึงพอใจที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย คะแนนความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อケーギอโดยใช้เทคนิคควิลท์ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	พึงพอใจระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	พึงพอใจระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	พึงพอใจระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	พึงพอใจระดับน้อยที่สุด

4.2.5 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอต่อที่ปรึกษาโครงการวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4.2.6 นำแบบประเมินที่เสนอต่อที่ปรึกษาโครงการวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ในส่วนของภาษาที่ใช้ จนได้แบบประเมินที่สมบูรณ์ แล้วจึงนำไปใช้ในการวิจัย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลทั่วไปและรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าห่อ geleay ศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ และเก็บรวบรวมภาคสนามโดยวิธีการสัมภาษณ์ สังเกต ถ่ายภาพ บันทึกเสียงและจดบันทึก ข้อมูลทั่วไปการทำผ้าคุวิลท์ เอกลักษณ์ และขั้นตอนในการการทำผ้าคุวิลท์ ศึกษาข้อมูลจากหนังสือตำรา เอกสารและเว็บไซต์ แนวความคิดและกระบวนการในการออกแบบผลิตภัณฑ์ศึกษาข้อมูลจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อ geleay โดยใช้เทคนิคคุวิลท์ จากสมาชิกกลุ่มร่มไทร จำนวน 5 คน และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อ geleay โดยใช้เทคนิคคุวิลท์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของระดับความพึงพอใจของรูปแบบผลิตภัณฑ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าห่อ geleay โดยใช้เทคนิคควิลท์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

- ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
- ผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าห่อ geleay โดยใช้เทคนิคควิลท์
- ผลการศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าห่อ geleay โดยใช้เทคนิคควิลท์

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปและรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าห่อ geleay กลุ่มร่มไทร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอดตามประเด็นดังนี้

- ชื่อกลุ่ม กลุ่มร่มไทร
- ที่ตั้งกลุ่ม 53/1 หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร ตำบล geleay อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90100

1.3 ประวัติความเป็นมาของกลุ่ม การก่อตั้งกลุ่มร่มไทร ยมนา สินธุรัตน์ ก่อตั้งโดยครุกริม สินธุรัตน์ เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2545 ซึ่งทางสมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดสงขลา นำโดยอาจารย์ประเสริฐ ดิษยสินธุ ได้ให้การสนับสนุนกีثارผ้าจำนวน 6 หลัง และให้เงินทุนหมุนเวียน จำนวน 5,000 บาท และครุกริม สินธุรัตน์ ได้รวบรวมสมาชิกที่สนใจการทอผ้า ซึ่งมีสมาชิกครั้งแรกเพียงแค่ 6 คน (ยมนา สินธุรัตน์. 2557 : สมภาษณ์)

- 1.4 ประธานกลุ่ม นางสาวจงกลณี สุวรรณพรรค
- 1.5 จำนวนสมาชิกกลุ่ม ปัจจุบันมีสมาชิกหั้งหมุดจำนวน 17 คน ทำหน้าที่ทอผ้า จำนวน 10 คน แปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าห่อ จำนวน 5 คน และที่ปรึกษา จำนวน 2 คน ซึ่งมีรายชื่อดังนี้

- 1.5.1 นางสาวจงกลณี สุวรรณพรรค
- 1.5.2 นางลลิตา น้อยสุวรรณ
- 1.5.3 นางจีราพร สว่างภูมิ
- 1.5.4 นางปริยา สินธุรัตน์
- 1.5.5 นางสาวนงนุช สินธุรัตน์
- 1.5.6 นางสาวymna สินธุรัตน์
- 1.5.7 นางสาวยลนา กิตชรักษ์
- 1.5.8 นางจิตรา ชุนจันทร์
- 1.5.9 นางสมพิช สุนขโชค

1.5.10 นางผุสี สิตะพงศ์

1.5.11 นายอำนาจ สุวรรณพรรค

1.5.12 นางลำยอง กิยตรากุล

1.5.13 นางสาวดวงกมล เย็นเจริญ

1.5.14 นางสาวประนอม ทรัษมโน

1.5.15 นางสาวชนาธิป สินธุรัตน์

1.5.16 นายกริ้ม สินธุรัตน์

1.6.17 นายสุรุณ พิริยสิน

1.6.18 นางสาวพวงน้อย พันธนัยชัย

1.6 ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มรرم่าทร สามารถแยกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.6.1 ผ้าทอยกดอก หอด้วยกีกระตุก มีลวดลายต่าง ๆ เช่น ลายลูกแก้ว ลายรสมุนร์

ลายร่มไทย ลายราชวัตร ลายพกากรอง ลายจันทร์หอม ลายสุพรรณิการ ลายดอกพิกุล ลายหัวหนึ่ง และลายดอกชจร ส่วนลวดลายอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้สามารถหอด้วยความต้องการของลูกค้า ความสามารถในการห่อผ้าลวดลายต่าง ๆ ของสมาชิกกลุ่มนั้นมีทักษะความชำนาญมาก และลายพกากรองเคยได้รับรางวัลระดับประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2547 ซึ่งหอด้วยนกนางเสางจังกลนี สุวรรณพรรค แต่ในปัจจุบันลายพกากรองก็ไม่ได้เป็นที่นิยมมากนัก เพราะว่าปัจจุบันได้มีการออกแบบลายที่หลากหลายขึ้น.

ภาพประกอบ 4.1 ผ้าทอยกดอก

1.6.2 ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าทอยกดอก มีหลายประเภทและหลายรูปแบบ ซึ่งพอจะแยกเป็นประเภทผลิตภัณฑ์ ดังนี้

1.6.2.1 กระเปา มีรูปแบบต่าง ๆ เช่น กระเปาถือ กระเปาเนกประสงค์

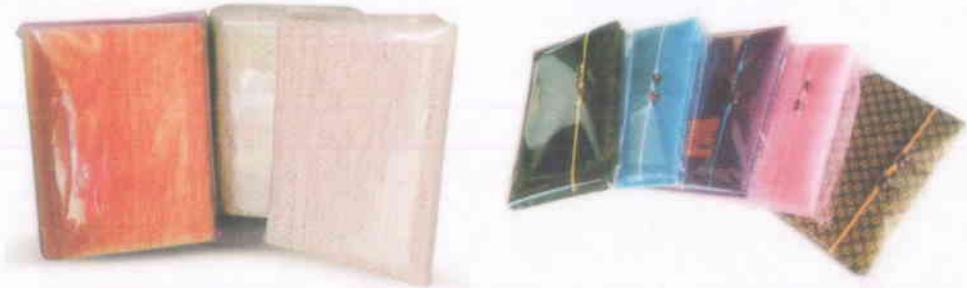

ภาพประกอบ 4.2 กระเป๋าสุภาพสตรี

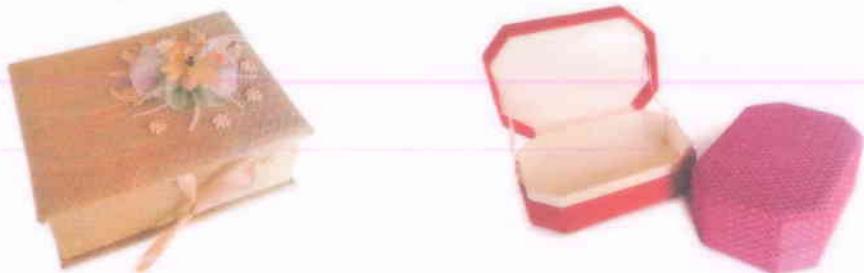
ภาพประกอบ 4.3 กระเป๋าอเนกประสงค์แบบต่าง ๆ

1.6.2.2 สมุดบันทึก

ภาพประกอบ 4.4 สมุดบันทึกแบบต่าง ๆ

1.6.2.3 กล่องเงกประสงค์

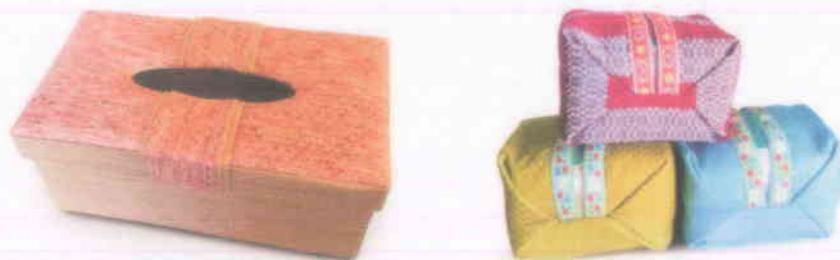
ภาพประกอบ 4.5 กล่องเงกประสงค์

1.6.2.4 ที่ใส่นามบัตร

ภาพประกอบ 4.6 ที่ใส่นามบัตร

1.6.2.5 กล่องทิชชู

ภาพประกอบ 4.7 กล่องทิชชู

1.6.2.6 ที่ไส้ดินสอ

ภาพประกอบ 4.8 ที่ไส้ดินสอ

จะเห็นว่าผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าหอ Kearay ของกลุ่มร่มไทร มีหลากหลายประเภทและหลายรูปแบบ ย曼นา สินธุรัตน์ กล่าวว่า กลุ่มผ้าหอร่มไทรนอกจากจะห่อผ้านเป็นผืนแล้วยังมีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ และมีแนวคิดที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและมีเอกลักษณ์แตกต่างจากที่มีอยู่ทั่วไป ซึ่งที่ผ่านมาก็ได้มีสถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ มาช่วยพัฒนาด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์จึงมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ในส่วนที่ทางกลุ่มไม่สามารถผลิตได้เองก็จะส่งต่อให้กลุ่มอื่นที่ผลิตได้ผลิตให้ และผลิตภัณฑ์ที่ลูกค้านิยมและสั่งทำเป็นประจำ คือ สมุดบันทึก (ย曼นา สินธุรัตน์. 2557 : สัมภาษณ์) จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าหอ Kearay พบว่า มีกระเปาสตรีจากผ้าหอ Kearay ที่น่าสนใจ สามารถพัฒนาต่อให้มีความแตกต่างและมีรูปแบบที่น่าสนใจได้ ซึ่งนงนุช สินธุรัตน์ สมาชิกกลุ่มให้ข้อมูลว่ากระเปาสตรีทางกลุ่มไม่ได้ออกแบบเองเพียงแต่หาแบบมาแล้วผลิตตามแบบที่มีอยู่ (นงนุช สินธุรัตน์. 2556 : สัมภาษณ์) จึงทำให้มีได้แตกต่างจากห้องตลาดทั่วไป และย曼นา สินธุรัตน์ ก็ได้กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์กระเปาสตรีจากผ้าหอ Kearay ได้ส่งไปขายยังกรุงเทพมหานคร ก็ได้รับความนิยมมากจากกลุ่มลูกค้า แต่ต้องการที่จะพัฒนาให้มีความหลากหลาย และเป็นเอกลักษณ์มากกว่านี้ (ย曼นา สินธุรัตน์. 2557 : สัมภาษณ์) จากการที่ได้สอบถามความต้องการด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าหอ Kearay จากสมาชิกกลุ่มผ้าหอร่มไทร พบว่า สมาชิกกลุ่มต้องการผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ สวยงาม และทันสมัย มีรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง แต่ยังคงคุณค่าเอกลักษณ์ของผ้าหอ Kearay อยู่

1.7 ข้อสรุปเพื่อการออกแบบ ผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าหอ Kearay โดยใช้เทคนิคควิล์ฟ

1.7.1 ความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ : กลุ่มผ้าหอร่มไทร ก่อตั้งโดยครูรีม สินธุรัตน์ โดยได้รับการสนับสนุนจากสมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดสงขลา ซึ่งเดิมผลิตภัณฑ์ของกลุ่มนี้ผ้าหอยกดออกเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันได้มีการนำผ้าหอยกดออกมาแปรรูป

เป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ ซึ่งต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีให้มีเอกลักษณ์ สวยงามและทันสมัยมากขึ้นเหมาะสมกับกลุ่มสตรีวัยทำงาน

1.7.2 ผลิตภัณฑ์เดิม : ผ้าทอยกดอก ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าทอยกดอก เช่น กระเบ้า สมุดบันทึก กล่องอเนกประสงค์ ที่ใส่นามบัตร กล่องทิชชู และที่ใส่ดินสอ

1.7.3 ชื่อแบรนด์ : กลุ่มร่มไทร

1.7.4 ชื่อผลิตภัณฑ์ : กระเบ้าผ้าทอเกาหลี

1.7.5 ชื่อผู้ประกอบการ : กลุ่มร่มไทร

1.7.6 ที่อยู่ผู้ประกอบการ : 53/1 หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร ตำบลเกะยอ อำเภอเมือง จังหวัด

สงขลา 90100

1.7.7 ประเภทผลิตภัณฑ์ : กระเบ้าผ้าทอเกาหลี

1.7.8 รายละเอียดผลิตภัณฑ์ : กระเบ้าผ้าทอเกาหลี เป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าทอยกดอกของกลุ่มร่มไทรที่มีความน่าสนใจและสามารถพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างได้ และแนวคิดที่สำคัญของกลุ่มคือต้องการที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีให้มีความหลากหลาย และเป็นเอกลักษณ์มากกว่าเดิม มีความสวยงาม ทันสมัย แต่ยังคงคุณค่าเอกลักษณ์ของผ้าทอเกาหลีอยู่

1.7.9 ปัญหาของผลิตภัณฑ์ : กระเบ้าผ้าทอเกาหลี กลุ่มร่มไทรเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความน่าสนใจและสวยงาม แต่ยังไม่มีเอกลักษณ์ มีรูปแบบเหมือนที่มีอยู่ทั่วไป

1.7.10 กลุ่มเป้าหมาย : กลุ่มสตรี อายุ 30-50 ปี วางแผนแห่งตลาดระดับกลาง-บน

1.7.11 ความต้องการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ : มีความสวยงาม ทันสมัย และมีเอกลักษณ์

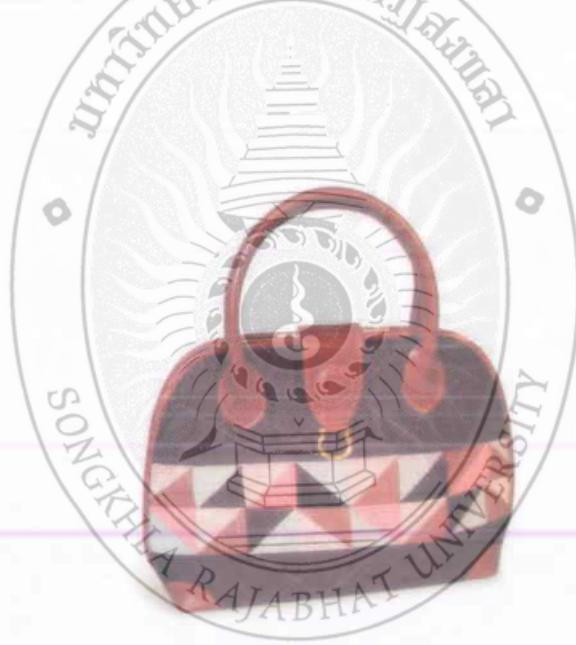
1.7.12. แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ : ออกแบบและพัฒนาระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิค ควิลท์ หลักการของควิลท์ คือ ต้องมี 3 ชิ้น ติดกันเสมอ ชิ้นแรก คือ แผ่นตกแต่ง เป็นส่วนที่ออกแบบให้มีสีสันและลวดลายสวยงาม ชิ้นที่สอง คือ ชิ้นให้ความอบอุ่นทำเป็นแผ่นเพื่อให้ความอบอุ่นอยู่ ส่วนกลาง ชิ้นที่สาม คือ แผ่นรองหลัง คือ ชิ้นที่ประกอบปิดทับด้านหลัง และนำทั้ง 3 ส่วนนี้มาเย็บรวมกัน ตรึงด้วยด้ายเป็นลวดลายสวยงาม และเพื่อให้มีความคงทนของชิ้นงาน และเทคนิคควิลท์ที่นำมาใช้คือ คือ เพทเวิร์ค (Patchwork) การต่อผ้ารูปเรขาคณิตให้เกิดเป็นลวดลายในแผ่นตกแต่ง โครงสร้างของกระเบ้าใช้ผ้าทอเกาหลีเป็นหลักและมีวัสดุอื่นประกอบ

1.2 ผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์

หลังจากที่ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานแล้ว ผู้วิจัยก็ได้วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดแนวคิดและขอบเขตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งในการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลี ในครั้นนี้กำหนดแนวคิดและขอบเขตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ ออกแบบและพัฒนากระเบ้าผ้าทอเกาหลีที่มีความทันสมัย สวยงาม และมีเอกลักษณ์ นำรูปร่างเรขาคณิตมาใช้ ใช้องค์ประกอบที่น้อย โครงสร้างของกระเบ้าใช้ผ้าทอเกาหลีเป็นหลัก

และมีวัสดุอื่นประกอบ เช่น หนัง เป็นต้น ตัดเย็บโดยใช้เทคนิคควิล์ท ซึ่งหลักการของควิล์ท คือ ต้องมี 3 ชั้น ติดกันเสมอ ชั้นแรก คือ แผ่นตกแต่ง เป็นส่วนที่ออกแบบให้มีสีสันและลวดลายสวยงาม ชั้นที่สอง คือ ชั้นให้ความอบอุ่นทำเป็นแผ่นเพื่อให้ความอบอุ่นอยู่ส่วนกลาง ชั้นที่สาม คือ แผ่นรองห้อง คือ ชั้นที่ประกอบปิดทับด้านหลัง และนำทั้ง 3 ส่วนนี้มาเย็บรวมกัน ตรึงด้วยด้ายเป็นลวดลายสวยงาม และเพื่อให้มีความคงทนของชิ้นงาน และเทคนิคควิล์ทที่นำมาใช้คือ แพทช์เวิร์ค (Patchwork) คือ การต่อผ้ารูปเรขาคณิตให้เกิดเป็นลวดลายในแผ่นตกแต่ง ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าหอเกาะยอครั้งนี้ ผู้วิจัยนำผ้ารูปร่างสามเหลี่ยมมาต่อ กันให้เกิดเป็นลวดลายที่สวยงาม เป็นผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าหอเกาะยอที่เหมาะสมกับกลุ่มสตรีวัยทำงาน

ผู้วิจัยได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และประมวลความคิดจากข้อมูลที่รวบรวมออกแบบและร่างแบบตามแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน 10 แบบ และนำแบบกระเปาให้สมาชิกกลุ่มผ้าหอร่มไฟร คัดเลือก รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมและสามารถผลิตได้จริง หลังจากนั้นนำแบบมาพัฒนาให้มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปสู่กระบวนการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์ได้ จำนวน 3 แบบ ดังนี้

ภาพประกอบ 4.9 ผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าหอเกาะยอโดยใช้เทคนิคควิล์ท รูปแบบที่ 1

ผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าหอเกาะยอโดยใช้เทคนิคควิล์ท รูปแบบที่ 1 เป็นกระเปาสำหรับถือ ใช้จับ สำหรับเปิด-ปิด มีทูหัว 2 เส้น โครงสร้างสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทูหัว ตัวล็อกเปิด-ปิด และมุมล่างกันกระเปาใช้หนังสีน้ำตาลเป็นส่วนประกอบเพื่อให้เกิดความแข็งแรง สีพื้นกระเปาใช้สีน้ำตาลเข้ม ลวดลายมีทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ซึ่งลวดลายในแต่ละด้านเกิดจากการนำผ้ารูปร่างสามเหลี่ยม จำนวน 32 ชิ้น มาต่อ กันให้เกิดเป็นลวดลาย

ภาพประกอบ 4.10 ผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 2

ผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 2 เป็นกระเปาสำหรับถือและคล้องสะพายไหล่ ใช้ชิปสำหรับเปิด-ปิด มีหุ้ว 2 เส้น โครงสร้างสีเหลี่ยมผืนผ้า หุ้ว และมุมล่างกันกระเปาใช้หนังสีดำเป็นส่วนประกอบเพื่อให้เกิดความแข็งแรง สีพื้นกระเปาใช้สีเทา ลดลายมีทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ซึ่งลดลายในแต่ละด้านเกิดจากการนำผ้ารูปร่างสามเหลี่ยม จำนวน 40 ชิ้น มาต่อกันให้เกิดเป็นลดลาย

ภาพประกอบ 4.11 ผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 3

ผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 3 เป็นกระเปาสำหรับถือและคล้องสะพายไหล่ ใช้ชิปสำหรับเปิด-ปิด มีหุ้ว 2 เส้น โครงสร้างสีเหลี่ยมผืนผ้า หุ้ว และกันกระเปาใช้หนังสีน้ำตาลเป็นส่วนประกอบเพื่อให้เกิดความแข็งแรง ลดลายมีทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ซึ่งลดลายในแต่ละด้านเกิดจากการนำผ้ารูปร่างสามเหลี่ยม จำนวน 64 ชิ้น มาต่อกันให้เกิดเป็นลดลาย

1.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระแสผ้าทอเกะยอโดยใช้เทคนิคคิวลิท์

การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระแสผ้าทอเกะยอโดยใช้เทคนิคคิวลิท์จากการทำแบบประเมินจากกลุ่มผู้บริโภค จำนวน 100 คน และสมาชิกกลุ่มผ้าทอร่มไทร จำนวน 5 คน ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินออกแบบเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 เป็นความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระแสผ้าทอเกะยอโดยใช้เทคนิคคิวลิท์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตาราง 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้บริโภค

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
25 – 30 ปี	25	25.00
31 – 35 ปี	26	26.00
36 – 40 ปี	25	25.00
41 – 45 ปี	10	10.00
46 – 50 ปี	4	4.00
51 ปีขึ้นไป	10	10.00
รวม	100	100.00
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	6.00
ปริญญาตรี	72	72.00
ปริญญาโท	20	20.00
ปริญญาเอก	2	2.00
รวม	100	100.00
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	52	52.00
ธุรกิจส่วนตัว	3	3.00
ลูกจ้าง	31	31.00
ทำสวน	1	1.00
พนักงานของรัฐ	2	2.00
พนักงานมหาวิทยาลัย	9	9.00
พนักงานราชการ	1	1.00
แม่บ้าน	1	1.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของผู้บริโภค พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมา มีอายุระหว่าง 25 – 30 ปี และ อายุระหว่าง 36 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.00 เท่ากัน และน้อยที่สุด อายุระหว่าง 46 – 50 ปี คิดเป็น ร้อยละ 4.00

การศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมา มี การศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุด มีการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อย ละ 2.00

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมา มีอาชีพลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 31 และน้อยที่สุด มีอาชีพทำสวน พนักงานมหาวิทยาลัย แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.00 เท่ากัน

ตาราง 2 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อเกาวยอโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 1

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านรูปทรง			
โครงสร้าง และรูปทรงสวยงาม	4.29	0.656	มาก
เส้นและลายสวยงาม	4.23	0.694	มาก
รูปแบบมีความทันสมัย	4.20	0.752	มาก
มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าห่อเกาวยอ	4.52	0.611	มากที่สุด
มีความประณีตสวยงาม	4.40	0.651	มาก
มีความเหมาะสมด้านการผสมผสานรั้ง	4.35	0.642	มาก
มีความคงทนแข็งแรง	4.41	0.653	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 1	4.34	0.666	มาก
ด้านประโยชน์ใช้สอย			
ความสะดวกในการหยับหรือใส่สิ่งของ	4.31	0.748	มาก
ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้	4.12	0.795	มาก
ใส่สิ่งของได้ปริมาณมากและหลากหลาย	4.09	0.740	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 2	4.17	0.761	มาก
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด			
ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	4.38	0.663	มาก
มีความเหมาะสมกับชนิดของกลุ่มสตรีวัยทำงาน	4.19	0.734	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 3	4.29	0.699	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.29	0.695	มาก

จากตาราง 2 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.695 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจด้านรูปทรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.666 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจเรื่องความเป็นเอกลักษณ์ และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.611 รองลงมาคือด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.699 ซึ่งมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นไปได้ในการผลิตจริง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.663 และน้อยที่สุดด้านประโยชน์ใช้สอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.761 โดยมีความพึงพอใจเรื่องความสะดวกในการหยอดหรือใส่สิ่งของ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.748 ตามลำดับ

ตาราง 3 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 2

รายการประเมิน	X	SD	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านรูปทรง			
โครงสร้าง และรูปทรงสวยงาม	4.24	0.668	มาก
สีสันและลวดลายสวยงาม	4.20	0.711	มาก
รูปแบบมีความทันสมัย	4.12	0.782	มาก
มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี	4.57	0.607	มากที่สุด
มีความประณีตสวยงาม	4.38	0.663	มาก
มีความเหมาะสมด้านการผสมผสานวัสดุ	4.38	0.648	มาก
มีความคงทนแข็งแรง	4.38	0.663	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 1	4.32	0.677	มาก
ด้านประโยชน์ใช้สอย			
ความสะดวกในการหยอดหรือใส่สิ่งของ	4.53	0.674	มากที่สุด
ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้	4.32	0.680	มาก
ใส่สิ่งของได้ปริมาณมากและหลากหลาย	4.48	0.659	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 2	4.44	0.671	มาก
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด			
ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	4.44	0.656	มาก
มีความเหมาะสมกับชนบทของกลุ่มสตรีวัยทำงาน	4.41	0.668	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 3	4.43	0.662	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.37	0.673	มาก

จากตาราง 3 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิล์ รูปแบบที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.673 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจด้านประโภชน์ใช้สอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.671 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจเรื่องความสะดวกในการหยอดหรือใส่สิ่งของ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.674 รองลงมาคือด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.662 ซึ่งมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นไปได้ในการผลิตจริง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.656 และน้อยที่สุดด้านรูปทรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.677 โดยมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.607 ตามลำดับ

ตาราง 4 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิล์ รูปแบบที่ 3

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านรูปทรง			
โครงสร้าง และรูปทรงสวยงาม	4.38	0.678	มาก
สีสันและลวดลายสวยงาม	4.40	0.651	มาก
รูปแบบมีความทันสมัย	4.32	0.737	มาก
มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี	4.63	0.525	มากที่สุด
มีความประณีตสวยงาม	4.50	0.595	มาก
มีความเหมาะสมด้านการผสมผสานวัสดุ	4.49	0.611	มาก
มีความคงทนแข็งแรง	4.51	0.611	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 1	4.46	0.630	มาก
ด้านประโภชน์ใช้สอย			
ความสะดวกในการหยอดหรือใส่สิ่งของ	4.58	0.572	มากที่สุด
ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้	4.40	0.603	มาก
ใส่สิ่งของได้ปริมาณมากและหลากหลาย	4.48	0.674	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 2	4.49	0.616	มาก
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด			
ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	4.52	0.611	มากที่สุด
มีความเหมาะสมกับชนิดของกลุ่มสตรีที่ทำงาน	4.46	0.642	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 3	4.49	0.627	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.47	0.626	มาก

จากตาราง 4 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิล์ต์ รูปแบบที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.626 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจเท่ากันทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านประโภชน์ใช้สอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.616 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจเรื่องความสะอาดในการหยอดหรือใส่สิ่งของ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.572 และด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.627 ซึ่งมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นไปได้ในการผลิตจริง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.611 และน้อยที่สุดด้านรูปทรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.630 โดยมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.525 ตามลำดับ

ตาราง 5 การจัดลำดับความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิล์ต์

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ลำดับ ความพึงพอใจ
ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีรูปแบบที่ 1			
ด้านรูปทรง	4.34	0.666	ลำดับที่
ด้านประโภชน์ใช้สอย	4.17	0.761	3
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด	4.29	0.699	
ค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน	4.29	0.695	
ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีรูปแบบที่ 2			
ด้านรูปทรง	4.32	0.677	ลำดับที่
ด้านประโภชน์ใช้สอย	4.44	0.671	2
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด	4.43	0.662	
ค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน	4.37	0.673	
ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีรูปแบบที่ 3			
ด้านรูปทรง	4.46	0.630	ลำดับที่
ด้านประโภชน์ใช้สอย	4.49	0.616	1
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด	4.49	0.627	
ค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน	4.47	0.626	

จากตาราง 5 การจัดลำดับความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิล์ต์ ทั้ง 3 รูปแบบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีรูปแบบที่ 3

เป็นลำดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.626 ลำดับที่ 2 คือ ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเก้ายอรูปแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.673 และลำดับที่ 3 คือ ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเก้ายอรูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.29 ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.695 ตามลำดับ

ตาราง 6 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสมาชิกกลุ่มร่มไฟร

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
41 – 45 ปี	1	20.00
46 – 50 ปี	2	40.00
50 ปีขึ้นไป	2	40.00
รวม	5	100.00
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	100.00
รวม	5	100.00
อาชีพ		
ช่างหอผ้า	5	100.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 6 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของสมาชิกกลุ่มร่มไฟร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 46 – 50 ปี และมีอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.00 เท่ากัน และน้อยที่สุดอายุระหว่าง 41 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 100.00 ด้านอาชีพ พบว่า มีอาชีพเป็นช่างหอผ้า คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตาราง 7 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 1

รายการประเมิน	X	SD	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านรูปทรง			
โครงสร้าง และรูปทรงสวยงาม	4.20	0.447	มาก
สีสันและลวดลายสวยงาม	4.00	0.000	มาก
รูปแบบมีความทันสมัย	4.00	0.00	มาก
มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี	4.60	0.548	มากที่สุด
มีความประณีตสวยงาม	4.60	0.548	มากที่สุด
มีความเหมาะสมด้านการผสมผสานวัสดุ	4.20	0.447	มาก
มีความคงทนแข็งแรง	4.20	0.447	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 1	4.26	0.235	มาก
ด้านประโยชน์ใช้สอย			
ความสะดวกในการหยอดหรือใส่สิ่งของ	4.40	0.548	มาก
ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้	4.40	0.548	มาก
ใส่สิ่งของได้ปริมาณมากและหลากหลาย	4.40	0.548	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 2	4.40	0.548	มาก
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด			
ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	4.20	0.447	มาก
มีความเหมาะสมกับชนิยมของกลุ่มสตรีวัยทำงาน	4.20	0.447	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 3	4.20	0.274	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.28	0.315	มาก

จากตาราง 7 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 1 พบว่า สมาชิกกลุ่มร่วมไทรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.315 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจด้านประโยชน์ใช้สอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.548 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจเรื่องด้วย ความสะดวกในการหยอดหรือใส่สิ่งของ ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้ และใส่สิ่งของได้ ปริมาณมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.548 รองลงมาคือด้านรูปทรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.235 ซึ่งมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นเอกลักษณ์และ ยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี และมีความประณีตสวยงาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.548 และน้อยที่สุดด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 0.274 โดยมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นไปได้ในการผลิตจริง และความเหมาะสมกับสนธิยม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.447 ตามลำดับ

ตาราง 8 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ระเบ้าผ้าทอเก้ายอโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 2

รายการประเมิน	X	SD	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านรูปทรง			
โครงสร้าง และรูปทรงสวยงาม	4.20	0.447	มาก
สีสันและลวดลายสวยงาม	4.20	0.447	มาก
รูปแบบมีความทันสมัย	4.00	0.00	มาก
มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเก้ายอ	4.80	0.447	มากที่สุด
มีความประณีตสวยงาม	4.40	0.548	มาก
มีความเหมาะสมด้านการผสมผสานวัสดุ	4.20	0.447	มาก
มีความคงทนแข็งแรง	4.20	0.447	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 1	4.29	0.267	มาก
ด้านประโยชน์ใช้สอย			
ความสะดวกในการหยับหรือใส่สิ่งของ	4.20	0.447	มาก
ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้	4.00	0.000	มาก
ใส่สิ่งของได้ปริมาณมากและหลากหลาย	4.20	0.447	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 2	4.13	0.298	มาก
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด			
ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	4.40	0.548	มาก
มีความเหมาะสมกับสนธิยมของกลุ่มสตรีวัยทำงาน	4.20	0.447	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 3	4.30	0.447	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.25	0.283	มาก

จากตาราง 8 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ระเบ้าผ้าทอเก้ายอโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 2 พบว่า สมาชิกกลุ่มร่วมไทรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.283 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.447 โดยมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นไปได้ในการผลิตจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.548 รองลงมาคือ ด้านรูปทรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.267 ซึ่งมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเก้ายอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.447

และน้อยที่สุดมีความพึงพอใจด้านประโยชน์ใช้สอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.298 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจเรื่องด้วยความสะดวกในการหยอดหรือใส่สิ่งของ และใส่สิ่งของได้ปริมาณมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.447 ตามลำดับ

ตาราง 9 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อເກາຍໂດຍໃຫ້ເຕັນິກວິລົກ ຮູບແບບທີ 3

รายการประเมิน	X	SD	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านรูปทรง			
โครงสร้าง และรูปทรงสวยงาม	4.40	0.548	มาก
สีสันและลวดลายสวยงาม	4.00	0.000	มาก
รูปแบบมีความทันสมัย	4.00	0.00	มาก
มีความเป็นเอกลักษณ์และบังคงคุณค่าของผ้าห่อເກາຍ	4.80	0.447	มากที่สุด
มีความประณีตสวยงาม	4.20	0.447	มาก
มีความเหมาะสมด้านการผสมผสานวัสดุ	4.20	0.447	มาก
มีความคงทนแข็งแรง	4.20	0.447	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 1	4.26	0.186	มาก
ด้านประโยชน์ใช้สอย			
ความสะดวกในการหยอดหรือใส่สิ่งของ	4.00	0.000	มาก
ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้ใส่สิ่งของได้ปริมาณมากและหลากหลาย	4.20	0.447	มาก
4.00	0.000	มาก	
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 2	4.07	0.149	มาก
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด			
ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	4.40	0.548	มาก
มีความเหมาะสมกับสนิยของกลุ่มสตรีวัยทำงาน	4.20	0.447	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 3	4.30	0.447	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.22	0.192	มาก

จากตาราง 9 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าห่อເກາຍໂດຍໃຫ້ເຕັນິກວິລົກ ຮູບແບບທີ 3 พบວ່າ สมาชิกกลุ่มร่วมไทรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.192 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบວ່າ มีความพึงพอใจด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.447 โดยมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นไปได้ในการผลิตจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.548 รองลงมาคือด้านรูปทรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.186 ซึ่งมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นเอกลักษณ์และ

ยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.447 และน้อยที่สุดมีความพึงพอใจด้านประโภชน์ใช้สอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.149 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจเรื่องป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.447 ตามลำดับ

ตาราง 10 การจัดลำดับความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคคิวลิท์

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ลำดับ ความพึงพอใจ
ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีรูปแบบที่ 1			
ด้านรูปทรง	4.26	0.235	ลำดับที่
ด้านประโภชน์ใช้สอย	4.40	0.548	1
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด	4.20	0.274	
ค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน	4.28	0.315	
ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีรูปแบบที่ 2			
ด้านรูปทรง	4.29	0.267	ลำดับที่
ด้านประโภชน์ใช้สอย	4.13	0.298	2
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด	4.30	0.447	
ค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน	4.25	0.283	
ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีรูปแบบที่ 3			
ด้านรูปทรง	4.26	0.186	ลำดับที่
ด้านประโภชน์ใช้สอย	4.07	0.149	3
ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด	4.30	0.447	
ค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน	4.22	0.192	

จากตาราง 10 การจัดลำดับความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคคิวลิท์ ทั้ง 3 รูปแบบ พบว่า สมาชิกกลุ่มร่มไทยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีรูปแบบที่ 1 เป็นลำดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.315 ลำดับที่ 2 คือ ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีรูปแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.283 และลำดับที่ 3 คือ ผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีรูปแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.192 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเปาผ้าห่อເກາະຍອໂດຍໃໝ່ເທິງນິກວິລົກ ມີການ
ດຳເນີນການວິຈັຍ ສຽບໄດ້ດັ່ງນີ້

1. ວັດຖຸປະສົງຄົງຂອງໂຄຮກການວິຈັຍ

- 1.1 ເພື່ອພັດນາຜົມຄົງທີ່ກະຕືອນໄວ້ເກາະຍອໂດຍໃໝ່ເທິງນິກວິລົກ
- 1.2 ເພື່ອສຶກຫາຄວາມພຶງພອໃຈຜົມຄົງທີ່ກະຕືອນໄວ້ເກາະຍອໂດຍໃໝ່ເທິງນິກວິລົກ
- 1.3 ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການພັດນາຮູບແບບຜົມຄົງທີ່ຈາກຜັກງານໄທ້ກັບກຸ່ມຜັກງານໄທ

2. ຂອບເຂດຂອງໂຄຮກການວິຈັຍ

2.1 ກຸ່ມຕ້ວຍໆ

- 1) ກຸ່ມຕ້ວຍໆທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກຫາ ຜູ້ວິຈັຍໄດ້ກຳທັນດໄດຍການເລືອກແບບເຈາະຈົງ (Purposive Area)
ໂດຍເລືອກສຶກຫາຈາກກຸ່ມຜູ້ຜົດ ອີ່ ກຸ່ມຜັກງານໄທ ທີ່ຕັ້ງເລີກທີ່ 53/1 ໜູ້ທີ່ 5 ບ້ານທ່າໄຮ ຕຳບລເກາະຍອ ຄຳ
ເມືອງ ຈັງຫວັດສັງຫຼາ ຈຶ່ງເປັນກຸ່ມເພື່ອທີ່ມີການນຳຜັກງານເກາະຍອມາພັດນາເປັນຜົມຄົງທີ່ຕ່າງໆ ແລ້ວ ກະເປົາ ສຸມດ
ໃນຕົກ ກລ່ອງນາມບັດ ກລ່ອງກະຮະດາຍທີ່ຈະ ເປັນຕົ້ນ ຈຶ່ງມີແນວຄີດທີ່ຕ້ອງການແປຣູປັບຜົມຄົງທີ່ຈາກຜັກງານໄທເປັນ
ເອກັກໜັງ
- 2) ກຸ່ມຕ້ວຍໆທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກຫາຄວາມພຶງພອໃຈ ແບ່ງອອກເປັນ 2 ກຸ່ມ ອີ່ ກຸ່ມທີ່ 1 ສາມາຝຶກກຸ່ມ
ຮັນໄທ ຈຳນວນ 5 ດາວໂຫຼວງ ກຸ່ມທີ່ 2 ຜູ້ສັນໃຈຜົມຄົງທີ່ ຈຳນວນ 100 ດາວໂຫຼວງໃຊ້ວິທີການສຸ່ມຕ້ວຍໆແບບບັງເອີ້ນ
(Accidental Sampling)

3. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปและรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าทอเกาหลี ข้อมูลทั่วไปการทำผ้า Kvillท์ แนวความคิดและกระบวนการในการออกแบบผลิตภัณฑ์

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการออกแบบ หลังจากที่ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานแล้ว ผู้วิจัยก็ได้วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดแนวคิดและขอบเขตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จะเป็นผ้าทอเกาหลี ในครั้งนี้กำหนดแนวคิดและขอบเขตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ ออกแบบและพัฒนากระเบ้าผ้าทอเกาหลีที่มีความทันสมัย สวยงาม และมีเอกลักษณ์ จากการที่ได้สอบถามความต้องการด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีจากสมาชิกกลุ่มร่วมมือ พบว่า สมาชิกกลุ่มต้องการผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ สวยงาม และทันสมัย มีรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง แต่ยังคงคุณค่าเอกลักษณ์ของผ้าทอเกาหลีอยู่ ผู้วิจัยจึงนำรูปร่างเรขาคณิตมาใช้ ใช้องค์ประกอบที่น้อย ซึ่งลดลายเกิดจากการนำผ้ารูปร่างสามเหลี่ยมมาต่อให้เกิดลายที่สวยงาม เป็นผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีที่เหมาะสมกับกลุ่มสตรีวัยทำงาน

ขั้นที่ 3 การออกแบบ หลังจากที่ได้ข้อสรุปเพื่อการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์จะเป็นผ้าทอเกาหลี โดยใช้เทคนิค Kvillท์ แล้วผู้วิจัยได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และประมวลความคิดจากข้อมูลที่รวบรวมออกแบบและร่างแบบตามแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน 10 แบบ

ขั้นที่ 4 การคัดเลือกแบบ หลังจากที่ได้ออกแบบร่างผลิตภัณฑ์จะเป็นผ้าทอเกาหลีตามแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน 10 แบบ แล้วผู้วิจัยได้นำแบบร่างผลิตภัณฑ์จะเป็นผ้าทอเกาหลีไปให้สมาชิกกลุ่มร่วมมือคัดเลือกรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมและสามารถผลิตได้จริง โดยวิธีการสัมภาษณ์ จำนวน 6 คน

ขั้นที่ 5 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ หลังจากได้แบบผลิตภัณฑ์จะเป็นผ้าทอเกาหลีที่คัดเลือก จำนวน 3 แบบ แล้วผู้วิจัยได้นำแบบมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปสู่กระบวนการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์

ขั้นที่ 6 การประเมินผล หลังจากที่ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์จะเป็นผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิค Kvillท์ แล้วผู้วิจัยได้นำมาศึกษาความพึงพอใจ จำกัดกลุ่มร่วมมือ จำนวน 5 คน และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ จำนวน 100 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แบบสัมภาษณ์

4.2 แบบสอบถามความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าหอภาษาไทยโดยใช้เทคนิคควิลท์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลทั่วไปและรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าหอภาษาไทย ศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ และเก็บรวบรวมภาคสนามโดยวิธีการสัมภาษณ์ สังเกต ถ่ายภาพ บันทึกเสียงและจดบันทึกข้อมูลทั่วไปการทำผ้าควิลท์ เอกลักษณ์ และขั้นตอนในการทำผ้าควิลท์ ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ ตำรา เอกสาร และเวปไซต์ แนวความคิดและกระบวนการในการออกแบบผลิตภัณฑ์ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าหอภาษาไทยโดยใช้เทคนิคควิลท์ จากสมาชิกกลุ่มร่มไฟ จำนวน 5 คน และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าหอภาษาไทยโดยใช้เทคนิคควิลท์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของระดับความพึงพอใจของรูปแบบผลิตภัณฑ์

7. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าหอภาษาไทยโดยใช้เทคนิคควิลท์

ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าหอภาษาไทย ในครั้งนี้กำหนดแนวคิดและขอบเขตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ ออกแบบและพัฒนาระเบ้าผ้าหอภาษาไทยที่มีความทันสมัย สวยงาม และมีเอกลักษณ์ โครงสร้าง

ของกระเบื้องผ้าหอ geleay เป็นหลักและมีวัสดุอื่นประกอบ เช่น หนัง เป็นต้น ตัดเย็บโดยใช้เทคนิคควิลท์ ซึ่ง หลักการของควิลท์ คือ ต้องมี 3 ชิ้น ติดกันเสมอ ชิ้นแรก คือ แผ่นตกแต่ง เป็นส่วนที่ออกแบบให้มีสีสันและ ลวดลายสวยงาม ชิ้นที่สอง คือ ชิ้นให้ความอบอุ่นทำเป็นแผ่นเพื่อให้ความอบอุ่นอยู่ส่วนกลาง ชิ้นที่สาม คือ แผ่นรองหลัง คือ ชิ้นที่ประกอบปิดทับด้านหลัง และนำหั้ง 3 ส่วนนี้มาเย็บรวมกัน tring ด้วยด้ายเป็นลวดลาย สวยงาม และเพื่อให้มีความคงทนของชิ้นงาน และเทคนิคควิลท์ที่นำมาใช้คือ แพทเวิร์ค (Patchwork) คือ การ ต่อผ้ารูปเรขาคณิตให้เกิดเป็นลวดลายในแผ่นตกแต่ง ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบื้องผ้าหอ geleay ครั้งนี้ ผู้วิจัย นำผ้ารูปร่างสาระเหลี่ยมมาต่อ กันให้เกิดเป็นลวดลายที่สวยงาม เป็นผลิตภัณฑ์กระเบื้องผ้าหอ geleay ที่เหมาะสม กับกลุ่มศรีวัยทำงาน จำนวน 3 รูปแบบ

1.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบื้องผ้าหอ geleay โดยใช้เทคนิคควิลท์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบื้องผ้าหอ geleay โดยใช้เทคนิคควิลท์ จากการกลุ่ม ผู้บริโภค จำนวน 100 คน พบร่วมกับผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบื้องผ้าหอ geleay โดยใช้ เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.47 กล่าวคือ ด้านรูปทรง มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าหอ geleay มีความคงทนแข็งแรง ด้านประโยชน์ใช้ อย มีความสะดวกในการหยิบหรือใส่สิ่งของ และด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีความเป็นไปได้ในการผลิต จริง และสามารถร่วมมือร่วมใจ จำนวน 5 คน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบื้องผ้าหอ geleay โดยใช้ เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 กล่าวคือ ด้านรูปทรง มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าหอ geleay มีความประณีตสวยงาม ด้านประโยชน์ใช้ อย มีความสะดวกในการหยิบหรือใส่สิ่งของ ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้ ใส่สิ่งของได้ปริมาณ มาก และด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีความเป็นไปได้ในการผลิตจริง และมีความเหมาะสมกับสนิยมของ กลุ่มศรีวัยทำงาน

8. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์จากกลุ่มผู้บริโภค จำนวน 100 คน พบว่า กลุ่มผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.47 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร้า มีความพึงพอใจเท่ากันทั้ง 2 ด้าน คือด้านประโยชน์ใช้สอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจเรื่องความสะดวกในการหยิบหรือใส่สิ่งของ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ซึ่งมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นไปได้ในการผลิตจริง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และน้อยที่สุดด้านรูปทรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 โดยมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ตามลำดับ ซึ่งพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมา มีอายุระหว่าง 25 – 30 ปี และอายุระหว่าง 36 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.00 เท่ากัน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุด มีการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 2.00 และส่วนใหญ่มีอาชีพบริษัทการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมา มีอาชีพลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 31 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์จากกลุ่มผู้บริโภค ดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 3 มากที่สุด ซึ่งพึงพอใจเรื่องความสะดวกในการหยิบหรือใส่สิ่งของ ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง ความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี ในระดับมากที่สุด และมีความเหมาะสมสมกับกลุ่มผู้บริโภค อายุระหว่าง 25 – 40 ปี โดยผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 3 เป็นกระเป้าสำหรับถือและคล้องสะพายไหล่ ใช้ชิปสำหรับเบิด-ปิด ทำให้สะดวกในการหยิบหรือใส่สิ่งของ โครงสร้างสีเหลี่ยมผืนผ้า ใส่สิ่งของได้ปริมาณมาก ทุกหัว และกันกระเป้าใช้หนังสีน้ำตาลเป็นส่วนประกอบเพื่อให้เกิดความแข็งแรง ถึงแม้ว่าจะมีส่วนประกอบอื่นมาเป็นส่วนประกอบบ้าง แต่ก็ไม่ได้ลดความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลีอยู่ กลับเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าทอเกาหลี ลวดลายมีทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ซึ่ง

ลวดลายในแต่ละด้านเกิดจากการนำผ้ารูปร่างสามเหลี่ยม จำนวน 64 ชิ้น มาต่อกันให้เกิดเป็นลวดลาย ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่ารูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2

แต่ในส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์จากสมาชิกกลุ่มร่มไม้ร่มไทร จำนวน 5 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีอยู่รูปแบบที่ 1 เป็นลำดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมว่า มีความพึงพอใจด้านประโยชน์ใช้สอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจเรื่องความสะดวกในการหยิบหรือใส่สิ่งของ ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้ และใส่สิ่งของได้ปริมาณมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมาคือด้านรูปทรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ซึ่งมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี และมีความประณีตสวยงาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และน้อยที่สุดด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 โดยมีความพึงพอใจเรื่องความเป็นไปได้ในการผลิตจริง และความเหมาะสมกับสนับนิยม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ตามลำดับ ซึ่งพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 46 – 50 ปี และมีอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.00 เท่ากัน และน้อยที่สุดอยู่ระหว่าง 41 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์จากกลุ่มผ้าหอร่มไม้ร่มไทร ดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 1 มากที่สุด ซึ่งพึงพอใจเรื่องความสะดวกในการหยิบหรือใส่สิ่งของ ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้ และใส่สิ่งของได้ปริมาณมาก รองลงมา มีความพึงพอใจเรื่องความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลี และมีความประณีตสวยงาม ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปีขึ้นไป โดยผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ รูปแบบที่ 1 เป็นกระเบ้าสำหรับถือ มีทูทว่า 2 เส้น ใช้ซิปสำหรับเปิด-ปิด ทั้ง 2 ด้าน ทำให้สะดวกในการหยิบหรือใส่สิ่งของ โครงสร้างสีเหลี่ยมผืนผ้า หุทิว ตัวล็อกเปิด-ปิด และมุมล่างกันกระเปาใช้หนังสีน้ำตาลเป็นส่วนประกอบเพื่อให้เกิดความแข็งแรง ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้ถึงแม้ว่าจะมีส่วนประกอบอื่นมาเป็นส่วนประกอบบ้าง แต่ก็ไม่ได้ลดความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอเกาหลีอยู่ สีพื้นกระเปาใช้สีน้ำตาลเข้ม จึงเหมาะสมกับอายุและตรงกับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถาม ลวดลายมีทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ซึ่งลวดลายในแต่ละด้านเกิดจากการนำผ้ารูปร่างสามเหลี่ยม จำนวน 32 ชิ้น มาต่อกันให้เกิดเป็นลวดลาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเก้ายอโดยใช้เทคนิคควิลท์จากกลุ่มผู้บริโภคและสมาชิกกลุ่มร่มไทย จะเห็นว่าเมื่อจัดลำดับความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเก้ายอ มีความแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน ส่งผลให้มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ในรูปแบบที่ต่างกัน แต่ถึงอย่างไรความพึงพอใจยังอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งทำให้เห็นว่าในอนาคตถ้าทางกลุ่มผ้าห่อร่มไทยจะนำต้นแบบผลิตภัณฑ์ไปพัฒนาเพื่อการผลิตและการจำหน่ายต่อไป ก็ได้แนวทางในการที่จะพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเก้ายอที่ตรงกับความต้องการกับผู้บริโภคมากขึ้น ซึ่งย曼า สินธุรัตน์ กล่าวว่า ทางกลุ่มร่มไทยได้แนวทางที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้กับกลุ่ม และหลังจากนี้ก็จะผลิตกระเบ้าผ้าทอเก้ายอโดยใช้เทคนิคควิลท์ทั้ง 3 รูปแบบ ออกจำหน่ายเพื่อทดลองดูแนวโน้มตลาดก่อน หากมีแนวโน้มที่ดีก็จะพัฒนารูปแบบต่อและเพิ่มจำนวนการผลิตให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของผู้บริโภค (ย曼า สินธุรัตน์. 2558 : สัมภาษณ์) ดังที่ วชิรินทร์ จรุงจิตสุนทร กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์ที่ดีนั้นต้องมีความแปลกใหม่ เหมาะสมกับสภาพความต้องการของผู้บริโภค เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีประวัติ มีที่มา เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีราคาขายเหมาะสมกับกำลังซื้อของผู้บริโภคในตลาดนั้น โดยอาศัยการศึกษาวิจัยกลุ่มผู้บริโภคให้ได้ข้อมูลก่อนทำการออกแบบและผลิต และมีอาชญากรใช้งานที่เหมาะสมกับลักษณะของผลิตภัณฑ์และราคาที่จำหน่าย (วชิรินทร์ จรุงจิตสุนทร. 2548: 15-16) การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเก้ายอโดยใช้เทคนิคควิลท์ ศิลปะผ้าควิลท์ถือเป็นงานศิลปะแขนงหนึ่งที่สามารถนำมาต่อยอดโดยออกแบบและผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับการนำไปประยุกต์ให้เกิดความเหมาะสม จากเอกลักษณ์ที่โดดเด่นด้วยกรรมวิธีการตัดเย็บ ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนากระเบ้าผ้าทอเก้ายอรูปแบบใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์ สวยงาม และทันสมัย เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้กับกลุ่มผ้าห่อร่มไทย มีรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง แต่ยังคงคุณค่าเอกลักษณ์ของผ้าทอเก้ายออยู่ เกิดมูลค่าและความงามไปถึงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ขึ้น อันจะนำไปสู่กระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น และการอนุรักษ์ ภูมิปัญญาไทยอย่างยั่งยืน

9. ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเก้ายอโดยใช้เทคนิคควิลท์ ที่เกิดขึ้นในงานวิจัยนี้ ทำให้ทราบว่า ก่อนการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ การศึกษาแนวโน้มของการตลาด การจัดจำหน่ายของผู้จำหน่าย รวมทั้งการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริโภค มีความสำคัญมากสำหรับการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์

2. การแก้ปัญหาด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของแต่ละชุมชน การให้ความรู้เพียงการอบรม การประชุม การสัมมนาคงไม่เพียงพอ การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมโดยมีผู้ประสานงานด้านวิชาการที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน ได้เข้ามามีส่วนร่วม โดยใช้เวลาและกิจกรรมที่เหมาะสมจะช่วยให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและแก้ปัญหาด้วยตนเองได้มากขึ้น
3. ครอบความคิดของการศึกษาวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่มีความสนใจที่จะพัฒnarูปแบบผลิตภัณฑ์ของตนได้

บรรณานุกรม

งานคviolท. (2553). ความหมายงานคviolท. สีบคันเมื่อ 28 ตุลาคม 2556, จาก

<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=658510>

งานคviolท. (2557). งานคviolท. สีบคันเมื่อ 28 ตุลาคม 2556, จาก <http://owanza.blogspot.com/2010/05/blog-post.html>

เจษฎา พัตรานนท์. (2553). การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจักสานห้องนอนโดยใช้ วิธีการวิจัย ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม กรณีศึกษา กลุ่มจักสานในกะพ้อ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญาบัณฑิต ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ชีโรธรน์ ทิพย์อุปถัมภ์และนิรัช สุดสังข์. (2557). การพัฒนารูปแบบกระเป้าคviolทสำหรับสตรียุคใหม่. สีบคันเมื่อ 28 ตุลาคม 2556, จาก http://archmis.arch.nu.ac.th/arch_ajnu/journal/article_file/article_27.pdf

ธีระชัย สุขสด. (2544). การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

นงนุช สินธุรัตน์. (2556, 14 พฤษภาคม). ส้มภาษณ์โดย ศศิธร วิศพันธุ์ ที่บ้านเลขที่ 44/3 ถนนรามคำย ตำบลป่าอย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา.

บุญแทน ตันบุญต่อ. (2540). หลักการออกแบบ. มหาสารคาม: สถาบัณฑูตมหาสารคาม.

ประชิด ทินบุตร. (2554). การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์. สีบคันเมื่อ 28 ตุลาคม 2556, จาก

<http://productdesigntheory.blogspot.com/2011/10/product-design-theory.html>

พิเชฐ พุฒตาล. (2550). ช่องทางสร้างเงิน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพ.

ยมนา สินธุรัตน์. (2556, 25 ธันวาคม). ส้มภาษณ์โดย ศศิธร วิศพันธุ์ ที่บ้านเลขที่ 53/1 หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา.

ยมนา สินธุรัตน์. (2558, 3 สิงหาคม). ส้มภาษณ์โดย ศศิธร วิศพันธุ์ ที่บ้านเลขที่ 53/1 หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา.

เรวัต สุขลิภากุญจน์. (2550). การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จัดสถานกรุงดูในจังหวัดนครศรีธรรมราช.

กรุงเทพ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วัชรินทร์ จรุจิตสุนทร. (2548). หลักการและแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์. กรุงเทพฯ: แอบป้า พริน

ติ้งกรุ๊ปจำกัด.

วิรุณ ตั้งเจริญ. (2539). การออกแบบ. กรุงเทพฯ: โอดี้ยนสโตร์.

ศศิธร ตรวจอก. (2553). ที่มาของงานคิวลิท์. สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2556, จาก

<https://www.l3nr.org/posts/462312>

ศิริวรรณ วิลาสวัสดิ์ดานนท์. (2553). "คิวลิท์" ศิลปะการต่อผ้า. สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2556, จาก

http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1286183628&catid=no

ศุนย์นวัตกรรมการออกแบบ. (2556). ผ้าทอเกาะயอ. สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2556, จาก

<http://designinnovathai.com/th/designdata/detail/448>

สาคร คันธิโชา. (2528). การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์. กรุงเทพฯ: โอดี้ยนสโตร์.

สาคร คันธิโชาและวิศิษฐ์ ศิริสัมพันธ์. (2529). การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์โลหะ. กรุงเทพฯ: โอดี้ยนสโตร์ ติ้งเอ้าท์.

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2552). ภูมิปัญญาไทย เพื่อชีวิตสังคมไทย ทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ. กรุงเทพฯ: วี.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.

สุจินต์ เพิ่มพูล. (2551). การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ เครื่องปั้นดินเผาบ้านทุ่งหลวง อำเภอศรีมหาศ จังหวัดสุโขทัย. ปทุมธานี: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สุทธินิย์ พุ่งก. (2556). เปิดกลยุทธ์พัฒนาสิ่งทอไทย สู่ฐานการผลิตใหญ่ในอาเซียน. สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2556, จาก http://www.thanonline.com/index.php?option=com_content&view=article&id=200356:2013-09-25-03-20-40&catid=231:aec-news&Itemid=621

easy quilt & patchwork. (2557). รู้จักที่มาของควิลท์ . สืบคันเมื่อ 28 ตุลาคม 2556, จาก

http://www.pooimquilts.com/content-รู้จักที่มาของ_Quilting-4-5322-76902-1.html

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์ผ้าทอเกาะยอ
- แบบประเมินผลิตภัณฑ์กระเบ้าผ้าทอเกาะยอโดยใช้เทคนิคคิลท์

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์ผ้าห่อ geleay

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของกลุ่มผ้าห่อร่มไทร สำหรับเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระ เปาผ้าห่อ geleay โดยใช้เทคนิคควิลท์

ตอนที่ 1 ประวัติความเป็นมาของกลุ่มผ้าห่อร่มไทร

1. ชื่อกลุ่ม.....
2. ที่ตั้งกลุ่ม.....
3. ประวัติความเป็นมาของกลุ่ม.....
4. ประธานกลุ่ม.....
5. จำนวนสมาชิกกลุ่ม
6. ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม (ทำเกี่ยวกับอะไร)
.....
.....
.....
.....
.....
.....
7. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ
.....
.....

8. ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินของกลุ่ม

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอเกาหลี

1. ปัจจัยบันผลิตภัณฑ์จากผ้าทอเกาหลีมีรูปแบบ อะไรบ้าง

2. การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอเกาหลีที่ผ่านมาเป็นอย่างไร

3. รูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอเกาหลีที่ต้องการพัฒนามีรูปแบบอย่างไร

แบบประเมินผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์

คำชี้แจง

การพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ หรือ “ศิลปะการต่อผ้า” ด้วยการใช้เทคนิค แพทเทิร์ค (Patchwork) คือ การนำผ้ารูปเรขาคณิตมาต่อ กันให้เกิดเป็นลวดลาย ใช้ในการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลี มีจำนวน 3 รูปแบบ

การประเมินการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป้าผ้าทอเกาหลีโดยใช้เทคนิคควิลท์ จำนวน 3 รูปแบบ มีเกณฑ์พิจารณา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปทรง ด้านประโยชน์ใช้สอย และด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด

ระดับการพิจารณาความพึงพอใจ มี 5 ระดับ แต่ละระดับ มีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

อายุ

() 25 – 30 ปี () 31 – 35 ปี () 36 – 40 ปี () 41 – 45 ปี () 46 – 50 ปี () 51 ปีขึ้นไป
การศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก

อาชีพ

() รัฐราชการ/รัฐวิสาหกิจ () ธุรกิจส่วนตัว () พนักงานบริษัทเอกชน
() ลูกจ้าง () อื่นๆโปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป้าหอเกะยอโดยใช้เทคนิควิถี

รูปแบบที่ 1

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ด้านรูปทรง โครงสร้าง และรูปทรงสวยงาม สีสันและลวดลายสวยงาม รูปแบบมีความทันสมัย มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงค่าของผ้าหอเกะยอ มีความประณีตสวยงาม มีความเหมาะสมด้านการผสมผสานวัสดุ มีความคงทนแข็งแรง	ผลรวม				
2	ด้านประโยชน์ใช้สอย ความสะดวกในการหยิบหรือใส่สิ่งของ ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้ ใส่สิ่งของได้บริมาณมากและหลากหลาย	ผลรวม				
3	ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง มีความเหมาะสมกับสนิยมของกลุ่มสตรีวัยทำงาน	ผลรวม				
ผลรวมทั้ง 3 ด้าน		ผลรวม				

รูปแบบที่ 2

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ด้านรูปทรง โครงสร้าง และรูปทรงสวยงาม สีสันและลวดลายสวยงาม รูปแบบมีความทันสมัย มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าห่อไกะยอ มีความประณีตสวยงาม มีความเหมาะสมด้านการผสมผสานวัสดุ มีความคงทนแข็งแรง					
	ผลรวม					
2	ด้านประโยชน์ใช้สอย ความสะดวกในการหิบหรือใส่ลิ่งชอง ป้องกันการเกิดความเสียหายของลิ่งชองได้ ใส่ลิ่งชองได้ปริมาณมากและหลากหลาย					
	ผลรวม					
3	ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง มีความเหมาะสมกับสนับนิยมของกลุ่มศตรีวัยทำงาน					
	ผลรวม					
	ผลรวมทั้ง 3 ด้าน					

รูปแบบที่ 3

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ด้านรูปทรง โครงสร้าง และรูปทรงสวยงาม สีสันและลวดลายสวยงาม รูปแบบมีความทันสมัย มีความเป็นเอกลักษณ์และยังคงคุณค่าของผ้าทอภาคยอ มีความประณีตสวยงาม มีความเหมาะสมด้านการผสมผสานวัสดุ มีความคงทนแข็งแรง	ผลรวม				
2	ด้านประโยชน์ใช้สอย ความสะดวกในการหิบหรือใส่สิ่งของ ป้องกันการเกิดความเสียหายของสิ่งของได้ ใส่สิ่งของได้ปริมาณมากและหลากหลาย	ผลรวม				
3	ด้านกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด ความเป็นไปไดในการผลิตจริง มีความเหมาะสมกับนิยมของกลุ่มสตรีวัยทำงาน	ผลรวม				
ผลรวมทั้ง 3 ด้าน		ผลรวม				

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล

นางสาวศศิธร วิเศษนรุํ

วันเดือนปีเกิด

22 สิงหาคม 2525

ตำแหน่งหน้าที่การทำงานปัจจุบัน

อาจารย์ประจำ หลักสูตรการออกแบบ โปรแกรมวิชาศิลปกรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

234/24 ถ.ไทรบุรี ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง

จังหวัดสงขลา 90000 เปอร์โตรีฟ์มือถือ 08-9879-6231

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537

ประถมศึกษา

จากโรงเรียนบ้านนาทวี อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2541

มัธยมศึกษาตอนต้น

จากโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา

อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2544

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิศวศิลป์

จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2547

ปริญญาตรี ศษ.บ. (ศิลปศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

พ.ศ. 2551

ปริญญาโท กศ.ม. (ศิลปศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร